

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 17 (342) • Miercuri 20 august 1969 • 16 pagini — 1 leu

**Trăiască 23 August
ziua eliberării României
de sub jugul fascist!**

Nicolae TAUTU

AUGUST DE AUR

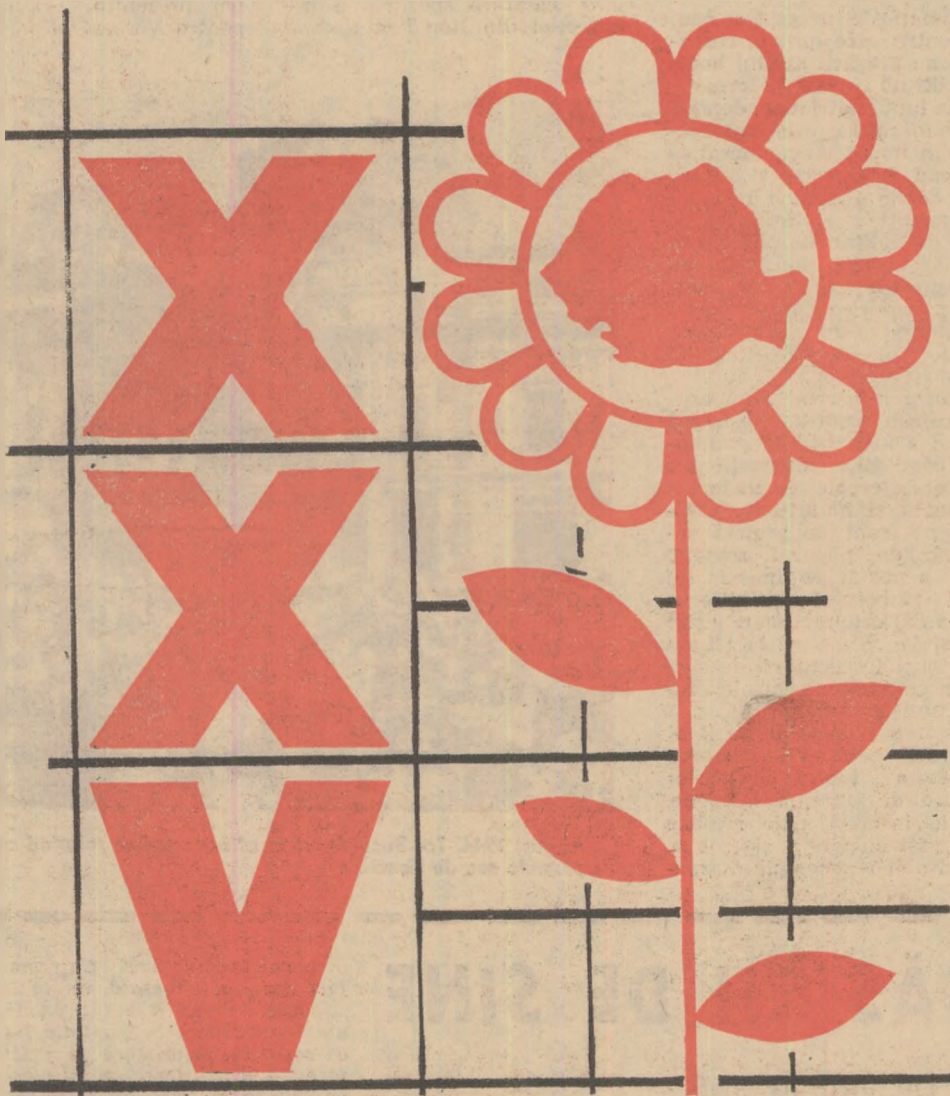
In hronice de inimi, cu slove vii prin veacuri
Noi am înscris eroii din Augustul de foc,
Spre slava lor urcăm orașe mari și parcuri,
Arc de triumf le creștem cu fiecare bloc.

Un sfert de veac de atuncia și-n salopetă-albastră
Ne-am îmbrăcat iubirea urcând pe schele noi,
Dorind ca monumentul zidit prin munca noastră
Nemuritor să fie ca viața în șuvoi !

Veji desluși în holde că dreapta moștenire
O creștem fără seamăn în timpul viitor,
Ca meșterul Manole în fiecă zidire
Am prins din noi o parte, din visul tuturor !

Imbold ne dă partidul cu forța-i peste vreme,
Idealurile sale ne sînt mărșălujul țel
Să ne-nălțăm ca brazii nepieritori din steme,
Să ctitorim o țară de grâu și de oțel.

Să ridicăm o cupă de vin, aromitoare,
Cum datina ne-o cere și-al bucuriei spor
Și să strigăm din suflet la marea sărbătoare :
— Să ne trăiești iubite și drept conducător !

ȚARA DUPĂ UN LUMINOS SFERT DE VEAC

S-a scurs un sfert de veac de la acel fierbinte și de neuitat 23 August 1944, dată gravată cu litere de foc în istoria patriei, păstrată cu sfințenie în inima și conștiința întregii țări. S-a scurs un sfert de veac de la înfăptuirea memorabilului act revoluționar care a permis României să scuture jugul înrobirii fasciste, să-și croiască drum către o viață nouă, liberă și independentă, frumoasă și demnă.

Insurecția armată de la 23 August 1944 a fost rodul acțiunii unite a celor mai largi forțe politice naționale, armatei, formațiunilor patriotice, al adeziunii depline la lupta antifascistă a maselor populare. Ea a putut fi înfăptuită pe de o parte, datorită acțiunilor energice organizate de clasa muncitoare, în frunte cu avangarda sa revoluționară, Partidul

Comunist Român, iar pe de altă parte, datorită condițiilor internaționale favorabile.

Își șirea României din nedreptul război antisovietic în care cercurile reacționare burghezo-moșierești o țiriseră, răsturnarea dictaturii militar-fasciste, întoarcerea armelor împotriva hitleriștilor și continuarea luptei, alături de armata sovietică, pentru eliberarea întregului teritoriu al țării și al altor țări, pînă la zdrobirea definitivă a mașinii de război germane sînt acțiuni organizate de Partidul Comunist Român, care au constituit punctul de plecare al revoluției populare din patria noastră.

Au trecut de atunci 25 de ani. 25 de ani de mari și adînci prefaceri social-politice, vreme în care fața întregii țări s-a schimbat radical.

De bună seamă că, privit în perspec-

tiva vremii, un sfert de veac nu înseamnă prea mult, pentru istoria unei națiuni. Pentru istoria României însă, acest ultim sfert de veac include în el profunde și largi semnificații. „Sintetizînd — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul la cel de-al X-lea Congres al partidului — am putea spune că în acești 25 de ani am trecut de la orînduirea burgheză, în care se mențineau puternice rămășițe feudale, la orînduirea care a lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om — parcurgînd astfel mai multe etape istorice”.

În perioada care a trecut de la 23 August 1944, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a înfăptuit cu succes societatea nouă, socialistă, obținînd succese remarcabile în dezvoltarea multilaterală a patriei. Ne sînt cunoscute tuturor marile transformări care au avut loc în anii construcției socialiste. Sub ochii noștri am văzut de noi înălțîndu-se în anii construcției industriale — numai în ultimii trei ani pe harta țării au apărut 700 de noi capacități și obiective industriale importante — am fost părtași la grandioasa operă de transformare socialistă a agriculturii, la revoluția culturală care se desfășoară din plin.

(Continuare în pag. a 7-a)

În pag. a II-a :

■ **Actul de la 23 August — opera istorică a poporului român**

de dr. Aurel PETRI

■ **Ziua regășirii de sine**

de Dumitru ALMAȘ

ACTUL DE LA 23 AUGUST — OPERA ISTORICĂ A POPORULUI ROMÂN

Insuflețit de hotărârile istorice ale Congresului al X-lea al partidului, avîntat în lupta pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, poporul nostru întîmpină cu entuziasm și dăruire deplină cauzei socialismului, glorioasa aniversare a unui pătrar de veac de la înfăptuirea mărcului act din august 1944. Deschizînd o nouă eră în istoria contemporană a României, insurecția armată a dus la eliberarea patriei de dominația fascistă, a marcat începutul revoluției populare, antiimperialiste.

Puternica ridicare la arme a poporului român a fost rezultatul unui proces istoric plămădit în condițiile interne și internaționale în care se afla țara în acel timp, determinate de instaurarea dictaturii militare fasciste, venirea trupelor germane în România și angrenarea țării în războiul antisovietic.

Vremuri de cruntă obidă s-au abătut asupra poporului român, marcînd una din cele mai grele perioade din istoria sa multiseclară. Războiul și jaful hitlerist au dezorganizat viața economică, au înrăutățit considerabil situația materială a maselor. În țară au fost lichidate ultimele libertăți democratice, fiind introdus un regim de opresiuni și teroare al cărui ascuțit era îndreptat împotriva clasei muncitoare, a comunistilor și a altor luptători antifasciști. An de an, țara era împinsă spre o situație extrem de grea, catastrofală, care punea în pericol însăși ființa națională și destinele poporului român. Această evoluție a determinat, pe parcursul întregii perioade, schimbări în raportul de forțe interne, deplasări și regrupări în rîndul claselor, păturilor sociale și partidelor lor, schimbări care s-au reflectat și în cadrul armatei. Se conturau tot mai mult două tabere opuse, ireconciliabile: la un pol — forțele antihitleriste cuprinzînd clase și pături sociale diverse care reprezentau majoritatea poporului, iar la celălalt pol — grupările fasciste și prohitleriste sprijinite și menținute la putere de Germania nazistă. Pe acest teren propice s-a născut și dezvoltat lupta de rezistență care, de-a lungul unei întregi perioade,

Dr Aurel PETRI

secretar științific
al Institutului de studii
istorice și social-politice
de pe lângă
C.C. al P.C.R.

a cunoscut un curs ascendent și a îmbrăcat forme diferite. Ea a culminat cu insurecția armată antifascistă — forma cea mai înaltă a luptei antihitleriste a poporului român.

Exprimînd aspirațiile fierbinți de libertate ale poporului, Partidul Comunist Român, avangarda revoluționară a clasei muncitoare, a avut rolul hotărîtor în pregătirea și înfăptuirea acestui act de însemnătate crucială pentru viitorul României, pentru înaintarea poporului nostru pe calea revoluției și construcției socialiste.

Dînd o înaltă apreciere rolului conducător al partidului marxist-leninist în organizarea luptei de eliberare națională, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia de la tribuna Congresului al X-lea al partidului: „Este meritul istoric al Partidului Comunist Român că, în aceste grave împrejurări, a reușit să găsească calea pentru colaborarea cu toate forțele antifasciste în vederea răsturnării dictaturii militarofasciste, scoaterii României din războiul antisovietic și alăturării sale coaliției antihitleriste, dezvoltării democratice a țării”.

Insuflețit de dragoste nețărmurită față de patrie, în lupta antihitleristă s-au înregistrat masele largi populare, toate clasele și păturile societății românești din acel timp: muncitori, țărani, intelectuali, meseriași, mici negustori, precum și cercuri și grupări ale burgheziei. Forța principală a rezistenței a constituit-o clasa muncitoare în frunte cu partidul comunist, organizatorul luptei maselor populare.

Dezideratul fundamental al momentului istoric era concentrarea tuturor forțelor politice antihitleriste într-un front național cu o platformă de acțiune comună, capabil să polarizeze și să ridice la luptă masa covârșitoare a poporului. Către acest obiectiv

și-a desfășurat cu succes activitatea Partidul Comunist Român, care adoptase, conform platformei din iulie 1941, tactica stringerii laolaltă a tuturor forțelor care, indiferent de cauze și țeluri, se opuneau dominației Germaniei, dictaturii și războiului antisovietic, acționau pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist, pentru restabilirea independenței și suveranității naționale. Acest proces de unire a tuturor forțelor antihitleriste inițiat și susținut cu fermitate de Partidul Comunist, s-a concretizat prin făurirea Frontului Patriotic Antihitlerist (1943), a Frontului Unic Muncitoresc (aprilie 1944), prin constituirea Blocului Național Democrat (iunie 1944), prin stabilirea colaborării cu cercuri militare, inclusiv cu cercuri ale palatului.

Partidul Comunist Român, împreună cu forțele politice înmănușate în Frontul Național Antihitlerist, a pregătit și înfăptuit insurecția antifascistă din august 1944.

Animați de dreptatea cauzei pentru care luptau, comunistii au pregătit asaltul hotărîtor. Ei au organizat formațiuni de luptă patriotice, detașamente înarmate proprii ale clasei muncitoare, au conlucrat cu un grup de generali și ofițeri, în vederea pregătirii militare a insurecției, au creat grupuri de militari antifasciști în diferite unități militare, au desfășurat o permanentă muncă de lămurire în rîndurile armatei pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste.

Ridicarea la arme a poporului român pentru eliberarea patriei a fost posibilă și datorită condițiilor internaționale favorabile create de victoriile strălucite și hotărîtoare obținute pe front de armata sovietică, de poporul sovietic care a purtat pe umerii săi greul războiului antihitlerist care a dat cele mai mari jertfe materiale și umane în lupta împotriva fascismului, de succesele celorlalte forțe ale coaliției antifasciste.

Insuflețite de țelul nobil al eliberării patriei, de marea epopee a luptei popoarelor dornice de pace și libertate, forțele insurecționale române au luptat cu vitejie și eroism, au zdrobit rezistențele dușma-

ne din partea centrală, de sud-est și sud-vest a țării, au interzis pătrunderea de peste granița a forțelor hitleriste, au făcut zeci de mii de prizonieri și au capturat o mare cantitate de armament și tehnică de luptă.

În Capitala țării, leagănul insurecției, precum și în alte regiuni și centre vitale, formațiunile patriotice au îndeplinit misiuni de importanță politică și militară.

În Valea Prahovei, la Brașov, Turnu-Severin, în întreaga țară, muncitorii a participat, alături de ostași, la diferite acțiuni de luptă, au făcut sute de prizonieri și au capturat armament și tehnică de luptă.

Țărănimea a avut, de asemenea, un rol important în sprijinirea insurecției. Zeci și zeci de mii de țărani îmbrăcați în haine militare s-au ridicat la arme, au lovit cu sete în dușmani și și-au vărsat singele pentru glia străbună. În localitățile Șimian, Cernetei, Teliu, Dobirlău, Sita, Bod, Tinosu și altele, țărani înarmați au participat la dezarmarea de subunități germane, au luat parte la lupte.

O contribuție de seamă au adus și intelectuali, funcționarii și alte categorii de oameni ai muncii.

O trăsătură specifică a insurecției din România a con-

stat în aceea că la înfăptuirea ei a luat parte activă întreaga armată. Peste 460 000 de cetățeni ai țării — majoritatea lor covârșitoare aparținînd clasei muncitoare și țărănimii — au participat într-un cadru organizat și cu maximum de eficiență la lupta armată împotriva ocupanților hitleriști. Astfel, armata română a constituit o forță considerabilă în slujba cauzei eliberării patriei, a dus greul luptelor și a dat jertfe importante de sînge, alături de armata sovietică, pînă la victoria finală în războiul antifascist.

Insurecția armată din august 1944 a fost opera întregului popor român, moment crucial în lupta sa pentru independență și suveranitate, pe calea revoluției și construcției socialiste. Larga participare de forțe la această mare acțiune, obiectivele acesteia, i-au conferit un caracter național, antifascist.

Întîmpinînd gloriosul jubileu cu noi și mărețe victorii în edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, poporul nostru aduce un omagiu fierbinte comunistilor și tuturor luptătorilor antifasciști, ostașilor români și sovietici care și-au vărsat singele pentru eliberarea patriei, pentru prezentul ei înfloritor, pentru viitorul ei luminos.

August 1944. Tot Bucureștii se află pe străzi, salutînd cu bucurie primele ore de libertate

Acum, de pe treptele unui sfert de secol, se vede și mai clar că 23 August 1944, ziua eliberării, a însemnat, în fond, ziua regăsirii de sine a poporului român.

Aveam în spate o lungă tradiție de luptă pentru independență, pentru libertate socială și unitate națională.

Dar s-a întîmplat, în 1940, un proces silnic de fascizare în conducerea țării.

Dar s-a întîmplat o invazie a forțelor hitleriste în România, o acaparare a bogățiilor ei, o ciuntire sălbatică a grănițelor, o umilire a conștiinței de unitate și de patrie și o tirie într-un război pe care poporul nu l-a vrut. Dictatura militarofascistă a lui Antonescu a dus țara pînă la marginea prăpastiei. Pe front, zeci și zeci de mii de morți. În țară, foamete și teroare. Generalii hitleriști se comportau în România ca într-o țară vasală. Jigneau demnitățile poporului Sfîdau bunul simț. Batjocoreau patriotismul națiunii.

Fiarec era ca poporul să urască hitlerismul. Să nu adere la acțiunile lui. Fiarec era să dorească încetarea războiului împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte forțe democratice. Fiarec era să se gîndească mereu cum ar putea întoarce armele împotriva hitleriștilor, adevărații dușmani ai țării.

Încetul cu încetul, toate forțele democratice și progresiste din România s-au angajat în lupta antihitleristă. Conducerea însă au avut-o comunistii. Trebuia răsturnat guvernul Antonescu. Dar asta era o treabă foarte grea. Necesita o amplă și complexă pregătire. În acest scop a trebuit să se încheie Frontul unic muncitoresc. A trebuit să se organizeze și să se înarmeze, adesea în condiții epice, formațiunile patriotice de luptă. A trebuit să se întîfească activitatea grupurilor de partizani. A trebuit să se

ZIUA REGĂSIRII DE SINE

de Dumitru ALMAȘ

alcătuiască Blocul Național Democrat, în care să se angajeze toate partidele. Dar, mai ales, s-a organizat acel nucleu politic și militar, capabil să declanșeze o energică, o bine studiată și de neînfrînt insurecție armată. De neînfrînt pentru că antrena și cuprindea întregul popor român, pentru că era organizată și condusă de avangarda clasei muncitoare, Partidul Comunist Român.

Istoria a arătat că Partidul Comunist Român a dus o politică înțeleaptă, realistă, flexibilă, și a izbutit să unească toate partidele politice, pe baza unei platforme comune: ieșirea României din războiul hitlerist și îndreptarea armelor împotriva asupritorilor țării și ai Europei. Încă din 24 aprilie 1944, conducerea partidului comunist arăta punctul său de vedere în privința necesității imperioase, imediate de a încheia pacea: de a izgoni trupele hitleriste din țară; de a înlătura guvernul actual și a-l înlocui cu un guvern de uniune națională, reprezentînd toate forțele antihitleriste; de a scoate țara noastră din Ază și a o încadra în alianțele ei firești — Uniunea Sovietică, Marea Britanie și Statele Unite... Aceste puncte au fost îmbrățișate de Blocul Național Democrat, constituit la 4 iunie 1944. Ce mari, ce puternice, ce salvatoare răsuna în inimile noastre țelurile formulate scurt, în declarația comună a acestui Bloc: „Menținerea unei ordini democratice și realizarea

păcii, conform cu interesele statului și poporului român”. S-au angajat atunci toate forțele conștiente ale țării. S-a folosit, cu pricepere, cu deosebit simț al realității politice, împrejurările favorabile create de victoriile strălucite ale armatei sovietice și ale celorlalți parteneri din coaliția antihitleristă, pe toate fronturile și, îndeosebi, în zona Iași — Chișinău. În acele împrejurări a izbucnit insurecția armată. Antoneștii au fost arestați chiar în palatul regal. Armata, ca un singur soldat, s-a orientat după sensul cel adevărat al istoriei: lupta cu hitlerismul. Iar în ziua de 23 August 1944, fără nici o ezitare și fără nici o deziidență, poporul român s-a regăsit pe sine. S-a regăsit în lupta eroică împotriva armatelor germane, la București, pe Valea Prahovei, în centrul Transilvaniei, și pretutindeni unde s-au aflat soldați de ai lui Hitler.

Au fost zile de foc și de curaj, de eroism și de jertfă. Poporul a răspuns cu entuziasm chemărilor la luptă adresate de P.C.R. Muncitorii s-au prezentat, cu mâile, la comandamentul formațiunilor patriotice de luptă. Cereau arme și ordine. Ocupau ministerele, gările, poșta, telefoanele. Nu s-au speriat nici de bombardamentele sălbatice ale aviației hitleriste, nici de gruparea de forțe militare germane în preajma Capitalei și în Valea Prahovei, nici de distrugerile fără noimă, întreprinse cu o sadică metodă. Într-o săptămîndă, prin lupte de

o mare înverșunare, Capitala țării a fost complet eliberată, iar la 30 august, poporul de aici a putut primi primele unități sovietice în Capitala lui liberă, ca o gazdă primitoare și prietenă, cu ferestre și uși deschise, cu case și străzi pavozate, cu steaguri tricolore și roșii.

Insurecția armată a cuprins întreaga țară și a ieșit pretutindeni biruitoare. Pretutindeni și fără echivoc.

Dovadă a marii vitalități a poporului român, dovadă a puterii lui de înțelegere a crucialelor momente ale istoriei contemporane, dovadă a capacității lui de apărare a dreptății, libertății și progresului se înscrie și faptul că a continuat lupta încă 8 luni, pînă la doborîrea hitlerismului, România a dat atunci, fără reticență „totul pentru front, totul pentru victorie”. În ciuda teritoriului secătuit de germani și distrus de război, românii au luptat mai departe. În ciuda marilor pierderi, armata română a străbătut peste 1000 km., de la Mureș pînă la Praga, a trecut peste 14 masivi muntoși, a eliberat 3831 de localități, printre care 53 de orașe. Alături de armata sovietică, simultan cu toate forțele coaliției antihitleriste, a contribuit la eliberarea țărilor din Balcani, la eliberarea Budapestei și a Prașii. Semnalăm aceste date numai cu gîndul și dorința de a se ști, acum la un sfert de veac, ce mare, ce istoric zi este pentru poporul român ziua de 23 August, zi măreață, plină de învățăminte. Este ziua eliberării naționale a României, ziua doborîrii dictaturii fasciste și a întoarcerii armelor împotriva Germaniei hitleriste, ziua care marchează începutul revoluției populare, ziua cînd poporul român s-a regăsit pe sine și a săltat în zodia noului veac — veacul socialismului.

XXV
23
AUGUST
1944-1969

LA 25 DE ANI, ACEASTĂ VÂRSTĂ DE AUR

Sint zile fierbinți de august, zile de retrospectivă pentru întregul nostru popor. Ampla analiză pe care Congresul al X-lea al partidului a făcut-o asupra rezultatelor obținute de țara noastră pe drumul edificării societății socialiste, perspectiva largă pe care o deschid hotărârile Congresului dau oamenilor un sentiment tonic de mândrie națională, de profundă încredere în politica internă și externă a partidului și statului. Despre succesele cu care întâmpină ziua de 23 August, despre hotărârile neabătute de a da viață noilor obiective pe care Congresul al X-lea al P.C.R. le-a stabilit ne-au vorbit în acest luminos ajun de sărbătoare cîțiva dintre cei care și-au pus hărnicia și priceperea în slujba dezvoltării agriculturii noastre socialiste.

Il găsim în zori pe tovarășul inginer Gheorghe PREDĂ, director adjunct al Direcției agricole județene Neamț, gata de a porni în satele unde răspunde de terminarea stringerilor recoltei.

— Cei douăzeci și cinci de ani pe care-i sărbătorim au adus o transformare într-adevăr revoluționară în agricultura județului nostru. Gîndească-se oricine: în 1944 abia existau la noi cîteva tractoare vechi. Azi, dispunem de peste 1400, moderne, revenind în medie 90 hectare de tractor fizic. În campania de vară pe care o terminăm, I.M.A. au folosit nu mai puțin ca 500 de combine și 160 de prese de balotat paie. Cînd au semnat actele de constituire a cooperativelor lor agricole, țărani din Doljești, Urecheni, Tîbucani sau Păstrăveni, nici nu au zăuzeră de asemenea mașini. Dar, îngrășămintele chimice? Numai anul trecut, cooperativile noastre agricole au primit aproape 24000 de tone. Cea din Moldova folosește ea singură anual producția de îngrășăminte pe 3 zile a unui combinat chimic. Primul sistem intercooperatist de irigații, de circa 1400 hectare, e în curs de realizare în zona Tupilați—Botești—Gherăiești—Săbăuani. I.A.S. Girov are acum peste 700 ha irigate. O statistică sumară ne arată că și creșterea animalelor a cunoscut în județ o mare dezvoltare. Avem peste 126000 taurine, 65000 porcine, peste 270000 ovine, aproape un milion de păsări.

Pășim într-un nou sfert de veac cu fruntea sus, plini de entuziasm. Direcțiile Congresului ne sint far călăuzitor în activitatea noastră de viitor.

Secția montaj a Uzinei de tractoare din Brașov. Ne întreținem cîteva minute cu maestrul VICTOR OPREA, șeful secției. El este unul dintre veteranii uzinei. A luat parte, la sfîrșitul anului 1946, la montarea primului tractor românesc, I.A.R. 22, cu care, de altfel, a avut cinștea să defileze la parada de la 1 mai 1947.

— De atunci își amintește maestrul Oprea, mai în fiecare an am defilat de 1 Mai și 23 August cu noi tipuri de tractoare românești. Azi uzina a ajuns la al 26-lea tip. Și, ca urmare a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea, gama produsului respectiv va fi încă lărgită. Pentru 1970 este prevăzut să avem în fabricația curentă nu mai puțin de 15 tipuri de tractoare. Este o cinște și o datorie de onoare pentru noi să asigurăm principala forță motrică pentru modernizarea agriculturii, după cum un motiv de legitîmă mîndrie îl constituie și faptul că în prezent tractorul românesc străbate cîmpurile a mai bine de 50 de țări ale lumii.

Inginerul Leonida BIRLĂDEANU este un om tînăr, amabil, deschis la vorbă, dovedind o vădită impetuoșitate atunci cînd discuția abordează problemele dezvoltării întreprinderii agricole de stat Vetrîșoia, județul Vaslui, pe care o conduce în calitate de director.

— Ziua de 23 August a însemnat și pentru mine și soția mea, de asemenea inginer și șef de fermă — deschiderea unor luminoase orizonturi de muncă și de viață.

— Cu ce succese întîmpină lucrătorii din I.A.S. sărbătoarea de la 23 August?

— Am luat inițiativa ca o serie de saivane și finare care nu erau utilizate vara să fie transformate în îngrășătorii de miei înfărcați, cu carne albă, pentru export. După această metodă, creștem în prezent peste 15000 de capete; 5000 au și fost livrați zilele trecute. De asemenea, am organizat o îngrășătorie de 9000 de batali și berbecuți, livrînd deja 2000. În aceste acțiuni s-au evidențiat în mod cu totul deosebit tehnicianul veterinar Marian Diaconu și ciobanii Ion Grecu și Constantin Dragomir de la ferma Vetrîșoia. Altcva: am semănat cu porumb în cultură dublă 600 de hectare după păioase, fertilizînd cu avionul suprafețele respective. Am amenajat peste plan 200 de hectare pentru irigații, ajungînd astfel la 450 de hectare.

La capătul de vest al țării, în Cîmpia bănăneană, stăm de vorbă cu ing. Iosef PRUNKL, de la cooperativa agricolă din Uihel.

— Preocupările noastre, ne relatează

inginerul, sint orientate îndeosebi către folosirea rațională a pămîntului și promovarea unor tehnologii noi. Pornim pe de o parte de la posibilitățile de aplicare a științei, agricole în practica de toate zilele, un resort de care răspund personal, iar pe de altă parte ne folosim de marea pricepere practică de care dispun țărani cooperatori români și germani, din această zonă a țării. Îmbinînd cuceririle științei cu experiența practică ne apropiem de ținta propusă, care se numește recolte bogate, belșug sporit. Cred că în aceasta constă sarcina noastră, a specialiștilor, frumoasă dar fundamentală în același timp, trasată de Congresul al X-lea.

În 1968, un număr de 34 de cooperative agricole de producție și-au unit forțele, constituind întreprinderea intercooperatistă de sere București. Întins pe o suprafață de 46 hectare, acest complex de sere a fost înzestrat cu o tehnică modernă, capabilă să asigure producții superioare și o înaltă productivitate a muncii.

— Rezultatele economice obținute în acest scurt răstimp ne spune ing. Ion RĂDULESCU, directorul întreprinderii au demonstrat pe deplin eficacitatea organizării unor astfel de asociații intercooperatiste. Astfel, în primul ciclu de producție al anului curent am obținut, în medie, numai la tomate, 74,2 tone la hectar. Apropierea mărșului eveniment de la 23 August constituie nu numai un prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute, ci și de scrutare a viitorului.

lui. La Congresul al X-lea al P.C.R. s-a pus accentul și pe dezvoltarea în cooperativele agricole a sectoarelor specializate în îngrășarea animalelor, cultura legumelor etc. Și noi avem astfel de posibilități. Încă 20 de cooperative agricole și-au exprimat dorința de a se afilia întreprinderii noastre.

Scurtă convorbire cu dr. ing. Iuliu LASZLO, directorul Institutului de cercetări pentru viticultură și vinificație — Valea Călugărească, județul Prahova:

— Ca participant la istoricul Congres al partidului, am urmărit clipă de clipă lucrările sale și am meditat profund la cele ce am înfăptuit noi pînă acum și, mai ales, la sarcinile pe care le avem în față. Institutul nostru este relativ tînăr, așa că m-ași referi, pe scurt, la prezent și viitor. După cum se știe, avem podgorii renumite, unele cu tradiție. În același timp, a crescut și exigența populației. De aceea, ne concentrăm activitatea, de la înființarea noilor plantații și pînă la vinificație, spre realizarea unor vinuri de calitate, în conformitate cu cerințele actuale ale consumatorilor. Totodată, ne preocupăm de profilarea Stațiunii experimentale hortiviticole din Iași, pentru prepararea sursurilor proaspete din struguri. În sfîrșit, continuăm să extindem cultura strugurilor de masă, atît în stațiunile noastre, cit și în unitățile de producție.

Uruit de motoare, zgomot de struguri, trepidăția obișnuită a unui atelier mecanic. Ne aflăm la I.M.A. Florești, județul Vrancea, unde interlocutor ne este Nicolae MODREANU, maestrul mecanic și președintele comitetului sindicatului.

— Ce ne-a adus nouă ziua de 23 August? Aș putea răspunde printr-un singur cuvînt: Totul. Mai concret ea ne-a adus o viață demnă, frumoasă, plină de lumină; în unitate au fost create condiții excelente de muncă și de trai — posibilitatea să creștem neconștient, pe măsura propriei noastre voințe și capacități de muncă. Iată, Ilie Toader era în 1951 un băiat cu cîteva clase primare. S-a calificat la noi, în întreprindere; după ce a lucrat o vreme ca tractorist a fost promovat șef de brigadă, iar acum este mecanic de atelier. Ace-

lași destin l-au cunoscut Gică Hortolomei, Gheorghe Gătej și alții. Numeroși mecanizatori, pe de altă parte, și-au putut ridica gradul de calificare profesională plecînd la școli. Eu sint unul dintre aceștia. Alții — Alexandru Petroian, Constantin Crișan, Ilie Preda, Ștefan Isac.

Pe aceleași coordonate se înscrie și „traectoria” profesională a lui Constantin ROȘU, maestrul la Uzina de reparații din Roșiorii de Vede.

— Socialismul, mărturisește el, ne-a deschis nouă, fiilor de țărani, drum larg către lumina învățaturii. Lucrez în această uzină de aproape 20 de ani și fac parte din prima promoție de mecanici agricoli trecuți printr-o școală profesională. Uzina m-a trimis apoi la o școală de maiștri, iar în prezent mă pregătesc să susțin examenele de diferențiere pentru liceul economic.

Secția ajustaj din cadrul sectorului de fabricație, unde îmi desfășor activitatea are o importanță de prim ordin în cadrul întreprinderii. Și dacă pe primul semestru uzina a depășit planul producției globale cu 10 la sută, apoi o contribuție însemnată la acest rezultat au adus-o secția și sectorul nostru.

Medicul veterinar Arpad MADARAS, de la circumscripția veterinară Band, județul Mureș, activează din 1961, deservind patru cooperative agricole: Band, Mădăraș, Fînațe și Oroiu, unde

REPORTAJ-ANCHETĂ

muncesc în deplină frățietate locuitori români și maghiari.

Nu-i place să vorbească prea mult despre propriile succese, socotește cu modestie că nu lui personal i se datorresc rezultatele obținute în apărarea sănătății animalelor din comunele respective, ci oamenilor — îngrijitorilor, tehnicienilor.

— Cînd vorbim de marea zi de 23 August, zice tov. Madaraș, trebuie neapărat să ne exprimăm caldă recunoștință față de politica partidului și guvernului, care acordă naționalităților conlocuitoare deplină egalitate în drepturi. M-am bucurat în facultate, la București, de cele mai bune condiții de învățatură. Iar aici, muncim laolaltă români și maghiari în perfectă colaborare. Rod al unei strădăni comune, în acești ani au crescut efectivele de animale ale celor patru cooperative, am introdus în practică numeroase metode noi de lucru. Ne îndreptăm către trepte superioare pe plan economic, către o viață și mai înfloritoare — și aceste posibilități cred că sint cele mai de preț daruri pe care ni le-a adus 23 August.

La Complexul pentru creșterea și îngrășarea porcilor de la Caracal, unitate distinsă cu steagul și diploma de întreprindere fruntașă pe ramură în întrecerea socialistă, pentru rezultatele obținute anul trecut, interlocutor ne este dr. Ilie BRĂILĂ, proaspăt laureat al concursului „Cel mai bun șef de fermă”, ediția 1968.

— Sint mîndru, ne spune el, că lucrez într-o unitate care reprezintă treapta cea mai de sus în cadrul procesului de modernizare a agriculturii. Ferma pe care o conduc întîmpină marea sărbătoare de la 23 August cu rezultate pe măsura gradului de înzestrare tehnică de care se bucură. Printre altele, pînă la 1 august am depășit cu peste 1700 de capete planul de purcei, iar la îngrășătorie sporul de creștere în greutate este superior prevederilor, în vreme ce consumul specific de furaje a fost redus. Hotărîrea noastră fermă este ca în viitor să îmbunătățim neconștient parametrii de producție ai întreprinderii. Să traducem cit mai fidel în viață sarcinile pe care Congresul al X-lea al partidului le pune în față unităților din agricultura de stat.

Întă-ne și într-o unitate de învățămînt. La Călărași, la margine de Bără-

gan, ing. Mihalache GROZEA, directorul grupului școlar agricol din localitate ne vorbește despre preocupările personalului didactic de aici, de a asigura agriculturii cadre cit mai bine pregătite.

— La grupul nostru școlar, ne spune el, anual se pregătesc peste 1000 de elevi pentru a deveni tehnicieni agronomi, hidroamelioratori, contabili, mașiniști pentru utilaje de terasament, ori lăcătuși. Numai în vara aceasta au absolvit diferitele școli existente aici peste 350 de elevi. Avînd în vedere că în zona pentru care pregătim noi cadre irigațiile vor lua, așa cum prevăd documentele Congresului al X-lea, o mare amploare, în viitor vom acorda o atenție deosebită înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice în acest domeniu.

Pentru hărnicia și bărbăția ei, pe Floarea BARBU, președinta cooperativei agricole din Cernetu, județul Teleorman, cunoscutii au asemuit-o cu îndrăgita eroină sadoveniană Vitoria Lipan. Și n-au greșit deloc în aprecierile lor. Iată-o acum, abia întoarsă de la Congresul al X-lea al partidului, unde a fost aleasă ca membru supleant al C. C. al P.C.R., străbătînd de la un hotar la altul „moșia” cooperativei, controlînd minușios felul în care s-au desfășurat lucrările în lipsa sa.

— Semnificația lui 23 August pentru mine? Greu de răspuns în cîteva cuvinte. Spune mult însăși prezența mea în fruntea unei cooperative agricole, care are o „zestre” nu mai mică de 14 milioane de lei. Avem o cooperativă în plină dezvoltare, a cărei producție globală va trece anul acesta de 18 milioane. Am lucrat în ultimii ani mai bine pămîntul, am redat agriculturii noi suprafețe, am dezvoltat noi sectoare de producție. Legumicultura, de exemplu, ne aduce anual venituri de peste trei milioane lei. Asta nu înseamnă însă că am făcut totul.

Participînd la lucrările Congresului al X-lea al partidului mi-am dat seama cit de multe mai avem de înfăptuit pentru ca agricultura să dea într-adevăr tot ceea ce poate da. În ce ne privește, pentru intensificarea producției sintem hotărîți să construim o seră-înmulțitor, pe 3500 de m.p., sî extîndem suprafața de solarii, întînsînd în acest an pe 8 hectare, să realizăm un complex pentru creșterea anuală a 100000 de păsări și să participăm la o asociație intercooperatistă pentru îngrășarea tineretului taurin. Astea-s cîteva planuri imediate. În viitor...

Dintotdeauna „Țării de Sus” i s-au atribuit calitative superlative pentru frumusețea de basm a locurilor și pădurilor. De 25 de ani, meleagurile sucevene, renăscute, și-au acordat valorile la înaltul sistem al economiei socialiste, al industrializării României. Rezonanța chemărilor rostite de recentul Congres al P.C.R. vibrează aici puternic îndemnînd la rezultate mereu mai înalte în extinderea și modernizarea bazei tehnico-materiale, pentru conservarea, apărarea și dezvoltarea fondului forestier.

— Imperativelor majore ale acestei etape — ne informează ing. Ștefan MIROTOIU, directorul inspectoratului silvic județean, le răspundem cu fapte ce vin să confirme hotărîrea silviculturilor suceveni, de a mobiliza plener competența, de a urca neconștient cotele eficienței. Am depășit producția vîndută și încasată planificată pe primele șapte luni ale acestui an cu peste 3 milioane de lei; producția silvică a conșmnat un spor, peste prevederi, de 714000 lei. În fine, volumul beneficiilor suplimentare au sporit cu 1280000 lei.

Centrul de greutate al activității noastre viitoare vizează obiectivele indicate de programul adoptat de marel for al comuniștilor — Congresul al X-lea.

...Realizări, fapte, gînduri. Toate închinare marii sărbătorii în pragul căreia ne aflăm. Toate oglîndind izbinzile de azi și prefigurîndu-le pe cele de mine, tot mai mari și mai importante, pe măsura obiectivelor pe care Congresul al X-lea al partidului le-a pus în față agriculturii noastre socialiste, a tuturor celor ce muncesc.

„Congresul trasează sarcina continuării liniei de modernizare a agriculturii, de extindere a mecanizării, chimizării, de înfăptuire a programului de irigații și introducerea științei, pentru a asigura creșterea producției agricole în cincinal cu 28—31 la sută față de media anilor 1966—1970“.

(Din Rezoluția Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român)

AGRICULTURA ȚĂRII ÎN PLIN AVÎNT

Bela CSERESNYES

vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Sărbătorim peste câteva zile un eveniment de o deosebită importanță în istoria patriei noastre: aniversarea a 25 de ani de la eliberarea de sub jugul fascist. Cu acest prilej, întregul nostru popor face o amplă trecere în revistă a realizărilor obținute, sub conducerea partidului, în toate domeniile de activitate, concentrându-și totodată forțele spre îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Și în agricultură — ca în toate ramurile economiei naționale — bilanțul este îmbucurător.

Partidul și statul au acordat și acordă o atenție deosebită extinderii mecanizării, chimizării și irigațiilor — principalele căi de modernizare și intensificare a agriculturii noastre. De la numai 10 189 de tractoare existente în țară în 1948 s-a ajuns în anul trecut la 92 000. Numărul acestora va spori, până în 1975, la 120 000—123 000. Gama tuturor utilajelor agricole crește și se diversifică continuu. Sporesc totodată cantitățile și sortimentele de îngrășăminte și alte substanțe chimice utilizate pe ogoare. În același timp, îmbunătățirile funciare — cu precădere amenajările pentru irigații — cunosc și vor cunoaște o amploare fără precedent în țara noastră. Pentru a reliefa ritmul intens de dezvoltare a agriculturii noastre este suficient să arătăm că numai în perioada 1966—1968 producția globală agricolă a crescut cu 24,7 la sută în comparație cu realizările din cei cinci ani anteriori.

Subliniind progresul remarcabil înregistrat în dezvoltarea economico-socială a țării, Congresul al X-lea al P.C.R. a trasat jaloarele activității de viitor în toate domeniile de activitate.

Alături de celelalte ramuri ale economiei naționale, agriculturii îi revin sarcini de mare importanță. Cele circa 80 miliarde lei investiții, din care aproximativ 60 miliarde din fondurile statului, prevăzute pentru perioada viitorului cincinal, asigură finanțarea deplină a tuturor acțiunilor necesare atingerii și chiar depășirii parametrilor planificați în producția agricolă.

Raportul prezentat la Congresul al X-lea al partidului de tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și dezbaterile ce au avut loc în cadrul acestui înalt for al partidului, au scos în evidență o seamă de lipsuri și în activitatea organelor agricole, la nivel central și de județ. Criticile juste ce ne-au fost adresate de la tribuna Congresului trebuie să constituie obiectul unor serioase analize în vederea găsirii celor mai bune soluții, care să conducă la îmbunătățirea substanțială a muncii de planificare și organizare a producției agricole după criteriile moderne, folosirea integrală a bazei tehnico-materiale, antrenarea întregului corp de specialiști la rezolvarea problemelor producției în unitățile agricole.

Folosirea rațională a întregului fond

funciar, păstrarea și mărirea suprafeței agricole și în special a terenului arabil, constituie surse principale în sporirea producției agricole. Trebuie subliniat faptul că în actualul cincinal, nici Consiliul Superior al Agriculturii și nici direcțiile agricole nu au acordat suficientă atenție modului în care se administrează pământul.

Prin grija conducerii partidului a fost elaborată legea privind păstrarea și conservarea terenului agricol; prevederile ei trebuie să fie aplicate mai operativ și cu mai mult curaj de toate organele agricole.

O importantă prevedere a Directivei Congresului al X-lea al partidului se referă la combaterea eroziunii solului. Se preconizează că până în 1980 să se execute asemenea lucrări pe o suprafață de peste 1,2 milioane hectare, avându-se în vedere în primul rând lucrările complexe din bazinele hidrografice ale râurilor Birlad, Berheci-Zeletin, Valea Chineja, Hirtibaciu și zona Vrancei. Fondurile alocate de stat în acest scop vor trebui întregite cu contribuția cooperativelor agricole de producție din zonele respective.

Tot în cadrul gospodăririi fondului funciar este nevoie să se întreprindă acțiuni mai bine organizate în vederea îmbunătățirii pajiștilor naturale, întinerii și exploatării lor corespunzătoare. În acest scop se preconizează crearea unor organe județene pe principiul gestiunii economice proprii, care să proiecteze și să execute lucrările ameliorative și să se ocupe de organizarea judicioasă a exploatării fondului pastoral. Sprijinul consiliilor populare județene și comunale va trebui să se facă mai mult simțit și în această direcție. De asemenea, ținând seama de importanța pe care o au cele trei milioane hectare de pășuni naturale în asigurarea bazei furajare socotesc că ar merita să stea în centrul atenției problema reglementării printr-un act normativ a tuturor aspectelor legate de fondul pastoral.

Până în 1980 suprafața amenajată pentru irigații va trebui să ajungă la 3,5—4 milioane de hectare, aceasta reprezentând cea mai importantă investiție a perioadei de perspectivă.

În afară de realizarea ritmică a amenajărilor și darea lor în funcțiune la termenele stabilite, se impun rezolvate o serie de probleme legate de exploatarea și întreținerea sistemelor de irigații. În această direcție va trebui ca, după darea în funcțiune a sistemelor de irigații, să se asigure întreținerea sistemelor și, bineînțeles, baza tehnico-materială necesară pentru realizarea acestei sarcini ce nu suferă nici o aminare. Reglementarea prin instrucțiuni a problemei amintite nu este suficientă. Întrucât sistemele de irigații cuprind în general atât unități de stat cât și cooperative agricole de producție, soluția ar fi — după părerea mea

— crearea unor asociații pentru exploatarea și întreținerea sistemelor, care să fie dotate cu toate mijloacele necesare.

Sarcini deosebite stau și în fața sectorului de creștere a animalelor. Atât sporirea șeptelului, dar mai ales asigurarea producțiilor prevăzute în viitorul plan cincinal impun o schimbare calitativă a organizării producției în zootehnie. În acest sens au fost luate unele măsuri care vizează concentrarea producției de carne de porc într-un număr redus de unități aflate în zonele favorabile obținerii furajelor concentrate. De asemenea, se elaborează studii privind crearea unor puternice ferme de vaci și asigurarea producțiilor de ouă și carne de păsări în combinate bine utilizate, în cadrul unor cooperative agricole de producție.

Toate aceste acțiuni vor fi însoțite de măsuri care să ducă la îmbunătățirea cantitativă și mai ales calitativă a furajării animalelor, înlocuirea treptată a metodelor clasice de hrănire cu furaje combinate.

Reorganizarea sectorului zootehnic în cooperative agricole de producție pe principii moderne impune o preocupare serioasă în domeniul ridicării calificării cadrelor necesare zootehniei. Atât personalul tehnic cât și îngrijitorii care vor lucra în acest complex vor trebui să urmeze cursuri de perfecționare în întreprinderile agricole de stat, participând efectiv la cel puțin un ciclu de producție.

Studiile privind organizarea complexelor de îngrășare și creștere a porcilor au arătat că sarcinile de concentrare a producției animale precum și cele legate de specializarea producției pot fi rezolvate mai ușor pe calea unirii eforturilor mai multor cooperative, în asociații intercooperatiste, formă de organizare care înlesnește atingerea unor parametri superiori în producție, cu cheltuieli reduse. Consiliul Superior al Agriculturii îi revine sarcina ca, împreună cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție să elucideze problemele ce se ridică în legătură cu principiile de asociere, finanțare, organizare și retribuție a muncii în aceste unități intercooperatiste, să le sprijine de la bun început în vederea obținerii unor indici economici ridicați.

Așa cum s-a subliniat la lucrările Congresului al X-lea al partidului, modul de zonare a producției exercită o influență importantă asupra progresului agriculturii. Cu toate că în ultimii ani au fost luate măsuri care au condus la o mai bună așezare a culturilor și speciilor de animale pe teritoriul țării, ceea ce a avut o înrădire pozitivă asupra randamentelor pe unitatea de suprafață și pe fiecare animal, planificarea producției nu s-a bazat, în ansamblu, pe o zonare științific fundamentată care să reflecte cât mai fidel potențialul de producție al fiecărei zone și unități de producție în parte. De aceea, consider că organizarea elaborării zonării producției agricole constituie una din cele mai importante sarcini ale Consiliului Superior al Agriculturii, acțiune care trebuie să stea la baza specializării tuturor unităților agricole socialiste în cursul viitorului cincinal. Această lucrare de mari proporții este de durată și va cere antrenarea tuturor specialiștilor care acționează în cercetare și producție, a organelor de conducere a agriculturii la toate nivelele. Desigur că în elaborarea lucrării nu trebuie să pornim de la zero. Cercetarea dispune de hărți pedologice și de o serie de alte elemente necesare cunoașterii condițiilor naturale ale zonelor; datele statistice privind producțiile obținute servesc ca cifre de control în verificarea potențialului natural; cunoașterea precisă a bazei tehnico-materiale ce va sta la dispoziția agriculturii, în general, și pe sectoarele de producție, în special, poate indica gradul de intervenție conștientă a omului în corectarea potențialului natural. Toate acestea, completate cu rezultatele cercetărilor agricole din ultimii ani, precum și consultarea părerilor specialiștilor din producție, studiile social-economice etc., vor constitui un bogat material care să permită aprecierea corectă a situației actuale și să servească la elaborarea metodelor de calcul necesare stabilirii zonelor de producție.

Specialiștii, lucrătorii din I.A.S. și I.M.A., țărani cooperatori, toți oamenii muncii din agricultură întâmpină cu noi realizări măreața sărbătoare de la 23 August. Ei sînt hotărâți să-și îmbunătățească activitatea de viitor, să contribuie într-o mai mare măsură la mobilizarea resurselor existente în agricultură.

ÎN CINSTEA MARIİ SĂRBĂTORI

Oamenii muncii cinstesc marea sărbătoare a Eliberării patriei cu noi succese în muncă. Ei raportează, în aceste zile, întrarea în funcțiune a noi obiective și își exprimă hotărârea de a traduce în viață sarcinile stabilite de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Din cele 15 sortimente de utilaje pe care Uzina de mașini agricole „Semănătoarea“ trebuie să le livreze în acest an agriculturii, 11 au fost realizate și livrate în cinstea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei. Între aceste mașini se numără noile semănători de porumb S.P.C.-6 cu instalație de erbicidare, combina C-3 cu dispozitiv de recoltat floarea-soarelui, cositori pentru recoltat masă-verde, precum și piese de schimb pentru mașinile agricole în valoare de circa 30 milioane de lei.

Ca realizări recente ale uzinei sînt, de asemenea, motocosoara pentru pante „Carpatina“, precum și combina autopropulsată C-12. Motocosoara, așa cum arată și denumirea, este destinată în special pentru lucrul pe pante de pînă la 35°, iar motorul de 6 C.P. cu care este dotată permite realizarea unei productivități de 0,3—0,4 ha pe oră.

Combina autopropulsată C-12 răspunde celor mai exigente condiții de lucru. Această mașină, datorită numărului mare de reglaje pe care le poate efectua asigură recoltarea a 36 de culturi. Gradul mare de universalitate și de puritate a semințelor recoltate — 98,5 la sută — conferă noii combine un bun certificat.

Valoarea obiectivelor de investiții intrate în funcțiune de la începutul anului și pînă în prezent se ridică, la nivelul Departamentului I.A.S., la circa 300 milioane de lei. Printre obiectivele mai mari care și-au început activitatea în cinstea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei se înscriu: sectorul de gestație de la Complexul de 100 000 de porci al I.A.S. Giurgiu, terminat cu o lună mai devreme; amenajarea a 54 ha de seră la I.A.S. Oradea, Dunărea-Vădeni și Popești-Leordeni, precum și intrarea în funcțiune a F.N.C. de la I.A.S. Giurgiu a cărei capacitate este de 97 000 tone de furaje pe an.

În această perioadă și-au mai început activitatea patru combinate cu o capacitate de 24.000 de pui și 364 000 de găini, trei complexe de creștere și îngrășarea porcilor, o fabrică de nutrețuri combinate la I.A.S. Beregsăul Mare și o instalație de uscat furaje verzi la I.A.S. Lița-Teleorman. Tot în întâmpinarea marelui eveniment s-a trecut la extinderea de la 100 000 la 150 000 capete a celor 7 complexe de creștere și îngrășare a porcilor existente, extindere realizată din eforturi proprii ale întreprinderilor. De asemenea, se preconizează ca pînă la sfîrșitul anului să se mărească spațiul de cazare a vacilor pentru lapte cu încă 15 000 locuri în I.A.S.

Angajamentele lucrătorilor din uzinele de reparații luate în cinstea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei au fost îndeplinite și depășite. Acest lucru este confirmat și de cele peste 20 milioane lei producție și circa 7 milioane de lei beneficii date peste plan.

Pe lângă reparațiile executate la tractoare și motoare ei au mai executat: instalații de irigații prin aspersiune echipate cu agregate de pompare de tipul A.P.T.4.M. și aripă dublă de ploaie, agregate mobile de pompe de 12 Țoli cu motor de tipul D-108, conducte pentru lucrări de îmbunătățiri funciare cu un diametru de 1020—3500 mm.

Un accent deosebit s-a pus și pe executarea unei game largi de utilaje pentru sectorul zootehnic. Printre cele mai însemnate realizări în acest domeniu se numără: morile cu ciocanele, ventilatoarele pentru halele de păsări, iar în ultimul timp, au intrat în fabricație, pentru combinatele de păsări, și incubatoare ale căror capacități variază între 2 500—10 000 de ouă.

60

+

20

MILIARDE LEI

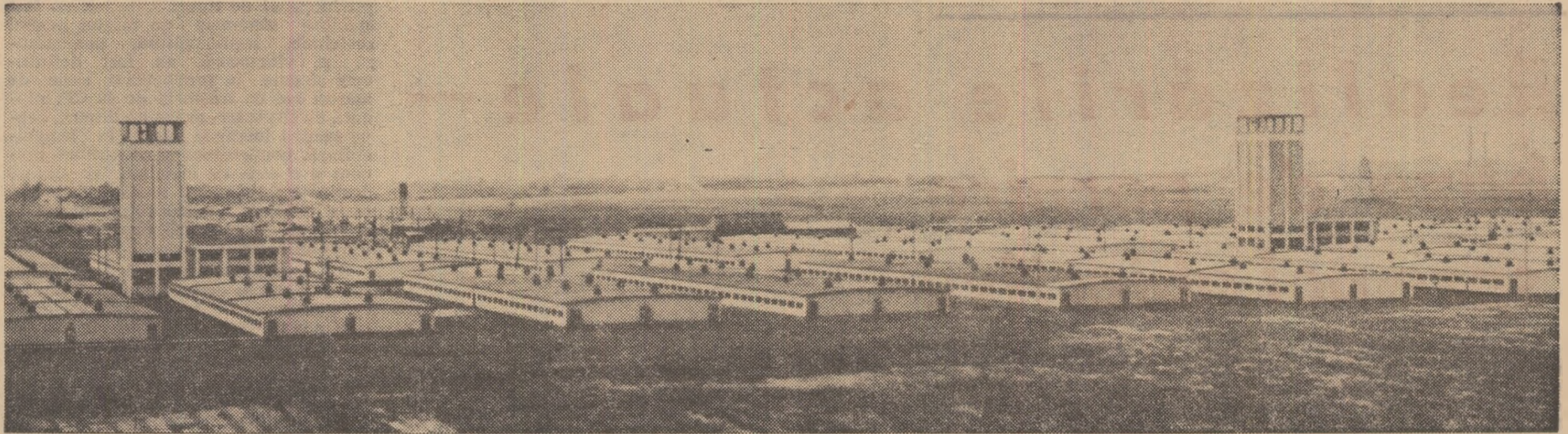
„În scopul dezvoltării în continuare a agriculturii noastre se prevede afectarea din fondurile statului a circa 60 miliarde lei, iar din fondurile cooperativelor de producție a circa 20 miliarde“.

(Din Raportul la cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român)

„Înfăptuirea prevederilor Directivelor în domeniul agriculturii impune continuarea aplicării cu mai multă perseverență a măsurilor privind îmbunătățirea organizării și conducerii întreprinderilor agricole de stat. Considerăm că sînt create condiții ca într-un timp relativ scurt aceste întreprinderi să poată concura cu cele mai bune ferme din țările cu agricultură avansată atît la nivelul producției, al productivității, cît și al prețului de cost”.

(Din Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al X-lea Congres al P.C.R.)

Vedere generală a complexului industrial Modelu-Călărași, pentru creșterea și îngrășarea porcilor

Dezbatînd documente de importanță istorică în dezvoltarea pe mai departe, a patriei noastre socialiste, Congresul al X-lea al P.C.R. a stabilit, cu claritate, sarcini precise și căi de urmat pentru toate sectoarele economiei naționale astfel încît, într-un timp cît mai scurt posibil, să se înregistreze o creștere considerabilă a eficienței întregii activități.

În ansamblul măsurilor ce se prevăd pentru dezvoltarea sectorului de stat al agriculturii, creșterea animalelor s-a bucurat de o atenție deosebită. În urma aplicării cu consecvență a indicațiilor date de conducerea de partid și de stat — în numeroase cazuri — de tovarășul Nicolae Ceaușescu, personal — sectorul zootehnic al întreprinderilor agricole de stat a cunoscut, în ultimii ani, un ritm accentuat de dezvoltare, avînd în prezent o pondere de 40 la sută din valoarea producției globale.

Dotat cu o bază tehnico-materială puternică și modernă, sectorul zootehnic din întreprinderile agricole de stat — care deține circa 16 la sută din efectivele de animale ale țării — contribuie la formarea fondului central al statului cu 34 la sută la carne, din care peste 50 la sută la carnea de porc, 36 la sută la lapte, 50 la sută la ouă. Totodată, el aduce un aport important la constituirea fondului de marfă pentru export.

Ca urmare a concepției noi, moderne, în ce privește forma de organizare, desfășurarea procesului tehnologic, mecanizarea și automatizarea principalelor lucrări, producția sectorului zootehnic din unitățile noi create, la fel ca și din cele redotăte în ultimul timp, a căpătat un pronunțat caracter industrial. Pînă în prezent au fost date în exploatare 33 complexe avicole, 12 complexe de porci, 14 complexe de vaci și 61 mari îngrășătorii de taurine. Odată cu terminarea și popularizarea unui alt număr de obiective, există garanția ca pînă în anul 1970 — așa cum s-a prevăzut încă de la cel de-al IX-lea Congres al partidului — peste 50 la sută din producția totală de carne de porc, aproape întreaga producție de ouă și circa 25 la sută din cea de lapte va fi obținută din astfel de unități. Încheind anul care a trecut cu beneficii de peste 600 milioane de lei, dintr-un sector cu pierderi planificate an de an, zootehnia a devenit un sector cu pondere mare în producția și veniturile întreprinderilor agricole de stat.

Trebuie să recunoaștem însă că deși, pe ansamblu, rezultatele obținute s-au îmbunătățit considerabil, totuși baza tehnico-materială de care dispunem nu este încă folosită cu eficiență maximă. Există încă unități, chiar complexe industriale, în care progresul tehnic nu este evident; nivelele de producție nu se apropie de potențialul biologic al animalelor, munca nu este bine organizată și, ca urmare, cu tot gradul avansat de mecanizare, cantitatea de muncă fizică folosită depășește cu mult nivelul atins de unitățile fruntașe din țară și străinătate.

În analiza rezultatelor tehnico-economice ale complexelor zootehnice avem în vedere greutățile inerente legate de lipsa de experiență în organizarea și conducerea unor unități cu asemenea nivel de concentrare, faptul că în timp ce la păsări și porci folosim efective din cele mai productive rase existente în prezent pe plan mondial, la taurine, datorită unei munci de selecție insuficient de intense, o mare parte din efec-

ÎN ÎNTEPRINDERILE AGRICOLE DE STAT

PREMISE CERTE PENTRU INDUSTRIALIZAREA ZOOTEHNIEI

Ing. Ion MOLDOVAN

director general
în Departamentul I.A.S.

- În I.A.S. — peste 600 milioane de lei beneficii din zootehnie.
- Au fost date în exploatare 33 de complexe avicole, 12 complexe de porcine, 14 complexe de vaci și 61 de mari îngrășătorii de taurine.
- Pînă în 1970, peste 50 la sută din producția totală de carne de porc, aproape întreaga producție de ouă și circa 25 la sută din producția de lapte vor fi realizate în unități de tip industrial.
- Prin creșterea efectivelor de animale și a producțiilor medii, în anul 1975 întreprinderile agricole de stat vor livra la fondul central, față de anul 1968, de peste 2 ori mai multă carne de porc, de 8 ori mai multă carne de pasăre, de peste 3 ori mai multe ouă și de aproape de 2 ori mai mult lapte.

tive existente nu se pretează la sistemul de exploatare standardizat din unitățile industriale. Avem în vedere conformația necorespunzătoare a ugerului pentru muls mecanic, timpul de muls foarte diferit, heterogenitatea mare în dimensiunile corporale și conversiunea furajelor în lapte etc. Pentru prevenirea și combaterea unor boli nu dispunem încă de metode specifice marilor concentrări de animale, fiind nevoiți să apelăm la practici specifice sistemului gospodăresc. Există totuși și alte cauze, subiective, care au făcut ca unii din parametrii tehnico-economici proiectați să nu fie realizați în întregime. Ne revine ca sarcină de mare răspundere în perioada care urmează să ne

concentrăm atenția în special asupra acestor probleme, a căror rezolvare va condiționa nemijlocit creșterea eficienței economice a sectorului industrial al zootehniei.

Pentru întreprinderile agricole de stat, ca de altfel pentru întreaga noastră economie, Congresul al X-lea al partidului marchează o nouă și importantă etapă pe calea intensificării producției, a generalizării progresului tehnic, a perfecționării conducerii și organizării producției. În perioada 1971—1975, producția animală va spori cu 48—50 la sută, iar efectivele de animale vor ajunge în 1975 la 800—850 mii de bovine, din care 400—420 mii de vaci și juninci, 2,5—2,6 milioane de porcine,

1,5—1,6 milioane de ovine și 17—18 milioane de păsări.

Prin creșterea efectivelor de animale și a producțiilor medii, în anul 1975 întreprinderile agricole de stat vor livra la fondul central, față de anul 1968, de peste 2 ori mai multă carne de porc, de 8 ori mai multă carne de pasăre, de peste 3 ori mai multe ouă și aproape de 2 ori mai mult lapte.

Dezvoltarea creșterii animalelor în întreprinderile agricole de stat, în următorul plan cincinal, este susținută de importante fonduri de investiții care însumează, în total, peste 6 miliarde lei numai pentru construirea de noi adăposturi, cu 2 miliarde de lei mai mult decît în actualul plan cincinal. Cu aceste fonduri se vor putea construi 240 mii locuri pentru taurine, 6 complexe de porci cu o capacitate de 150 000 porci livrați fiecare, 4 complexe cu o producție totală de 80 mii tone de carne de pasăre, 7 fabrici de furaje combinate și 30 linii tehnologice de deshidratat și granulat lucernă, cu o producție totală de 130 mii tone anual. Totodată, generalizarea sistemului de creștere la baterii a păsărilor în actualele spații, va determina sporirea de cel puțin trei ori a efectivelor și a producției, față de nivelul actual.

Vastul program de dezvoltare a sectorului zootehnic în următorii ani se bazează pe creșterea, în paralel, a resurselor furajere. Se prevede o creștere a suprafeței destinate pentru producerea furajelor de volum cu circa 13 la sută; în același timp prin îmbunătățirea structurii planului de cultură, extinderea irigațiilor și creșterea producției pe unitatea de suprafață se vor produce cu 28 la sută mai multe furaje de volum peste nivelul actualului plan cincinal. Tot pentru sporirea producției de furaje se vor extinde lucrările de amenajare și fertilizare a pajiștilor naturale.

Intensificarea producției zootehnice va fi susținută prin dezvoltarea rapidă a rețelei de fabrici de furaje combinate și de deshidratare a lucernei. Producția de furaje combinate va crește de la 1400 mii de tone în prezent, la 2800 mii tone în 1975, asigurîndu-se integral necesarul pentru porci, păsări, tineret taurin și circa 60 la sută din necesarul de concentrate la restul categoriilor de taurine și ovine.

Folosind experiența acumulată în ultimii ani, pentru realizarea sarcinilor mari ce revin întreprinderilor agricole de stat în următorii ani, s-au și întreprins o serie de acțiuni pregătitoare. Este vorba de întocmirea unor studii de dezvoltare a producției de ouă, a producției de carne de pasăre, de carne de porc și de lapte; sînt în curs de executare studii similare și pentru alte specii și produse; s-au definitivat soluțiile tehnologice și constructive pentru majoritatea obiectivelor ce urmează a se construi în următorii ani; se lucrează la amplasarea obiectivelor pe teritoriu în funcție de condițiile favorabile și posibilitățile de desfacere, asigurarea cu forța de muncă etc.

Mobilizați de sarcinile cuprinse în programul general de dezvoltare a patriei noastre socialiste, elaborat de cel de al X-lea Congres al partidului, lucrătorii întreprinderilor agricole de stat vor face totul, nu vor precupeți nici un efort, pentru ca acest plan realist de dezvoltare a zootehniei în sectorul de stat al agriculturii să prindă viață într-un timp cît mai scurt.

„Apreciind rolul științei ca forță de producție a societății, Congresul stabilește să se ia toate măsurile necesare pentru ca atât cercetările fundamentale cât și cele aplicative să se soldeze cu o înaltă eficiență socială, realizându-se legarea mai strânsă a cercetării de nevoile economiei naționale, ale tuturor domeniilor societății, sporind contribuția ei la progresul multilateral al patriei”.

(Din Rezoluția Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român)

ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Realizările actuale — bază de pornire spre noi obiective

Din vastul program stabilit la Congresul al X-lea al P.C.R. se desprinde cu claritate faptul că accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii trebuie să constituie principala preocupare a tuturor celor ce activează în acest important sector al economiei noastre naționale.

În realizarea acestui obiectiv, ai cărui parametri au fost stabiliți cu precizie, un rol principal revine cercetării științifice agricole. Aportul acesteia la dezvoltarea producției agricole a fost precizat în Raportul prezentat la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Consiliul Superior al Agriculturii, Institutul central de cercetări agricole trebuie să asigure îmbunătățirea activității de cercetare și organizare a producerii semințelor cu calități superioare, producerea hibrizilor de porumb, a semințelor de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte plante, de înaltă productivitate, a semințelor de grâu din soiuri valoroase, a semințelor de legume. Institutele de specialitate trebuie să se preocupe de crearea unor soiuri noi de pomi și viță de vie, de producerea materialului săditor de înaltă productivitate și de calitate superioară”. Este totodată necesară, așa cum se arată, în continuare în Raport, îmbunătățirea activității de cercetare în domeniul creșterii animalelor, printr-o serie de măsuri organizatorice și prin folosirea mai intensă a rezultatelor științelor biologice în producția zootehnică.

Sporirea producției vegetale, în concordanță cu sarcinile prevăzute pentru cincinalul următor este condiționată, în primul rând, de introducerea în cultură a unor soiuri și hibrizi capabili să valorifice pe deplin fertilitatea crescândă a terenurilor agricole, realizată prin chimizare, irigare și mecanizare. În această privință, bilanțul cu care cercetarea întâmpină sărbătoarea Eliberării este bogat. În ultimii ani, a fost creat un număr important de soiuri și hibrizi, atât la plantele agricole cât și la cele horticole. Cele mai valoroase au fost încercate, omologate și raionate de Comisia de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor. Unitățile de cercetare produc, totodată, întreaga cantitate de sămânță elită și hibridă de care au nevoie unitățile de producție pentru loturile semincere, precum și materialul săditor viticol și pomicol, din soiuri selecționate, pentru înființarea de pepiniere și plantații noi.

O dezvoltare adecvată necesităților au cunoscut și cercetările agrofototehnice, care au stabilit complexul de măsuri ce asigură obținerea de recolte mari în diferitele zone pedoclimatice ale țării. În momentul de față, când iau o atît de mare amploare lucrările de amenajare pentru irigații, rezultatele obținute constituie o serioasă armă în mîna celor care exploatează aceste terenuri. Cercetările au scos, astfel, în evidență cele mai potrivite structuri și succesiuni de culturi pentru principalele zone avizate la irigare. Ca o sinteză a rezultatelor experimentale s-a putut elabora sistemul de agricultură irigată, care permite obținerea unei eficiențe maxime și asigură buna conservare a solului.

Rezultate ce merită evidențiate s-au obținut și în alte domenii de cercetare. Metodele elaborate, de pildă, cu privire la fertilizarea și irigarea pășunilor și fînelor, la refacerea păjiștilor degradate și perfecționarea sistemelor de exploatare asigură sporuri mari de recoltă, superioară din punct de vedere calitativ. O largă aplicabilitate au rezultatele cercetărilor din domeniul protecției plantelor, mai ales cele privind combaterea pe cale chimică a bolilor și dăunătorilor.

Ample cercetări de pedologie s-au soldat prin inventarierea, clasificarea și cartarea solurilor țării, elaborîndu-se hărți la diferite scări. Principalele ti-

Acad. Gr. OBREJANU

puri de sol au fost caracterizate din punct de vedere chimic, fizic și agroprodusiv. Rezultatele cercetărilor de pedologie ameliorativă, îndeosebi în ceea ce privește tipurile de sol cu fertilitate scăzută, care dețin o pondere mare în suprafața agricolă a țării au stat la baza măsurilor luate pentru ameliorarea și punerea lor în valoare. Pentru folosirea rațională a amendamentelor și îngrășămintelor, a căror producție e în continuă creștere, s-au efectuat studii sistematice de agrochimie. Pînă în prezent s-au cartat 5 milioane hectare de terenuri agricole, printre care întreaga suprafață de soluri acide interesate la amendare. Acțiunile de valorificare a terenurilor erodate sau expuse eroziunii, prin plantații de pomi fructiferi și viță de vie, au la bază rezultatul cercetărilor privind stabilirea celor mai raționale tipuri de terase. Amploarea pe care au căpătat-o în ultimul cincinal lucrările de îmbunătățiri funciare determină extinderea cercetărilor legate de proiectarea, executarea și exploatarea amenajărilor pentru irigații, desecări, îndiguri etc.

În domeniul creșterii animalelor, primul țel al cercetării a fost refacerea efectivelor de animale și ridicarea productivității lor. S-au elaborat metode care să fundamenteze eficiența creșterii animalelor și s-a realizat un program științific pentru îmbunătățirea productivității animalelor. La taurine, de

pildă, s-au realizat nuclee cu caracteristici superioare ce stau la baza creării actualelor rase — Bălțată românească, Brună de Maramureș, Pinzgau de Transilvania — caracterizate printr-un potențial biologic ridicat în ceea ce privește producția de lapte și masa corporală. În creșterea ovinelor, cercetările au dus la perfecționarea rasei noi de oi creată în țară, Merinosul de Palas, obținîndu-se tipul actual, perfecționat. Au fost, de asemenea, obținute două noi tipuri perfecționate în cadrul rasei Țigăie (Bucălae și Ruginie) și a fost format un tip indigen de Karakul negru. În creșterea porcinelor, cercetările s-au axat asupra raselor din tipul de carne.

În patologia animală o consecință directă a aplicării rezultatelor cercetării a fost eradicarea unor boli și limitarea considerabilă a extinderii altora. În prezent, situația epizootologică a țării noastre este, în multe privințe, superioară celor din multe țări europene. Trecerea la sistemele intensive de creștere ca și importul unor rase de animale au ridicat și ridică probleme noi de patologie. Cercetările întreprinse au dus de pe acum la unele rezultate valoroase, ca în cazul leucozelor bovine și aviare, bronșitei infecțioase aviare, microplazmozei aviare.

În cadrul cercetărilor privind mecanizarea agriculturii, încă din anul 1957 a fost definitivată prima sistemă de mașini pentru cultura cerealelor păioase și a porumbului. Din cele 45 tipuri de tractoare și mașini agricole prevăzute

în sistemă, într-o perioadă relativ scurtă 3—4 ani, au fost introduse în producție 41 de tipuri. Ulterior, au fost stabilite sistemele de mașini pentru zootehnie, legumicultură, pomicultură și viticultură, au fost definite și date în producție o serie de mașini noi ca tractorul de 40 CP, pluguri, cultivate, grape cu discuri, grape pentru lucrările solului în legumicultură, pomicultură și viticultură precum și o serie de instalații și utilaje destinate mecanizării lucrărilor din zootehnie. Toate acestea vor contribui la adîncirea diversificării mecanizării în unitățile agricole.

Din enumerarea sumară a rezultatelor obținute în decursul celor 25 de ani ce s-au scurs de la eliberare se poate constata că cercetările agricole se caracterizează printr-un pronunțat caracter aplicativ, o tematică strîns legată de cerințele practicii. Ele și-au adus o contribuție însemnată în realizarea în ultimii ani a unor producții agricole din ce în ce mai ridicate, chiar în condiții climatice mai puțin prielnice.

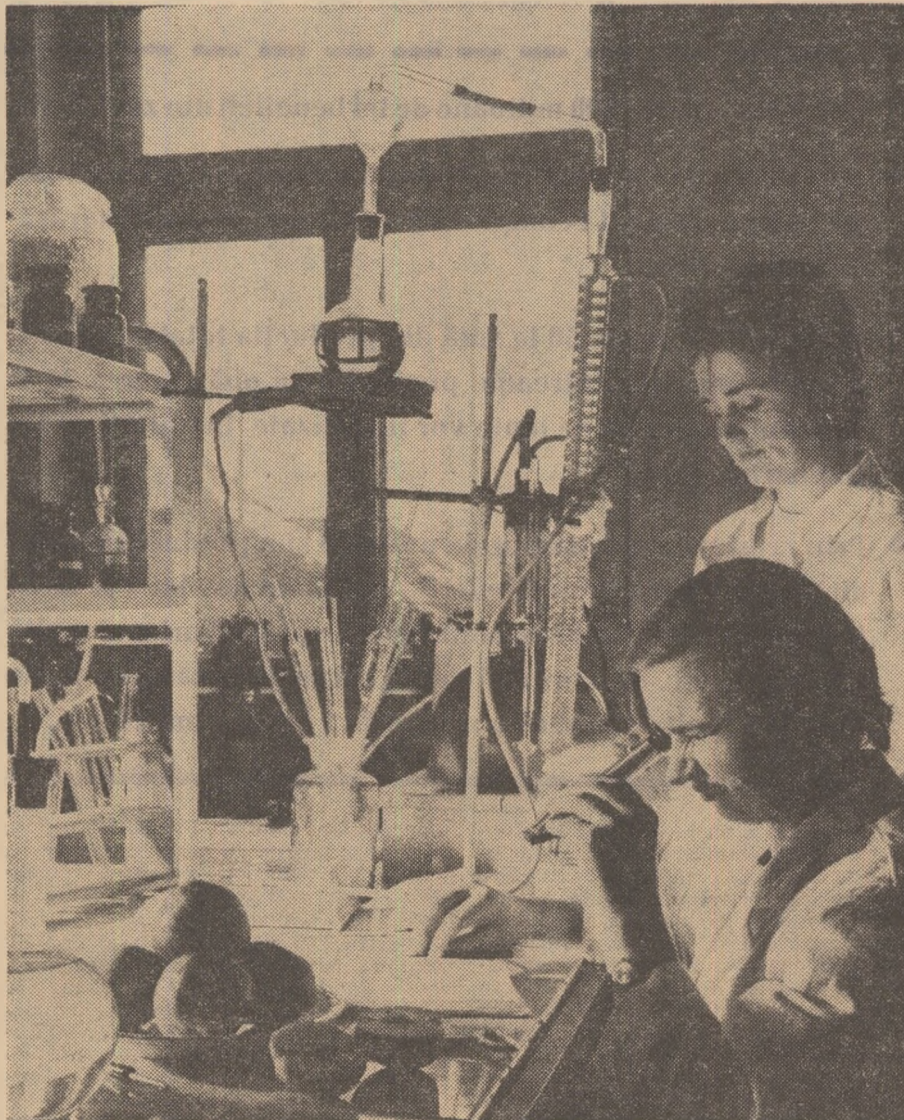
Se poate afirma, fără exagerare, că dacă rezultatele cercetărilor deja obținute s-ar aplica corect în toate unitățile agricole, producția globală agricolă ar fi cu cel puțin 50% mai mare în comparație cu cea actuală. Valorificarea rezultatelor cercetării întîmpină încă serioase dificultăți. Ele sînt determinate, uneori, de lipsa unei baze materiale corespunzătoare iar, alături, de cauze de natură organizatorică.

După cum este cunoscut, în unele domenii introducerea și generalizarea în producție a rezultatelor cercetărilor agricole se bazează pe un sistem organizat pe țară, sistem care determină aplicarea, mai mult sau mai puțin, a acestor rezultate în toate unitățile de producție. Așa se potec lucrurile în cazul creării și raionării soiurilor, al producerii și înmulțirii semințelor (elită și hibridă) și a materialului săditor, în prognoza și avertizarea tratamentelor de protecția plantelor, selecția animalelor și extinderea însășișărilor artificiale la animale, prevenirea și combaterea principalelor boli la animale etc. Sînt reglementate, de asemenea, în domeniul mecanizării: adoptarea tipurilor de mașini, a indicilor de productivitate, consum de combustibil, întrețineri tehnice, reparații și cosum de combustibil, întrețineri tehnice, reparații și consum de piese de schimb, precum și introducerea tehnologiilor de reparații la tractoarele și mașinile agricole. Acest sistem de organizare permite organelor Consiliului Superior al Agriculturii, Imputernicite cu aplicarea rezultatelor, să stăpînească elementele de dirijare și control necesare: sămînța, reproducătorii, biopreparatele, omologarea mașinilor, elaborarea normelor etc.

Există însă o gamă largă de domenii foarte importante în care aplicarea în producție a rezultatelor cercetării poate fi urmărită cu greu. Se găsesc în această situație numeroase rezultate privind sistemele de fertilizare și amendare, lucrările solului, metodele fitotehnice, tehnicile de plantare și sistemele de tăiere la pomi și viță de vie, aplicarea tratamentelor pentru combaterea buruienilor, bolilor și dăunătorilor, epocile, normele și tehnica irigațiilor culturale, exploatarea și alimentația animalelor, tehnologiile de exploatare a mașinilor și instalațiilor, procedeele tehnologice, metodele de organizare a reparațiilor la mașinile agricole etc.

Prelucrarea, difuzarea și promovarea tehnicilor noi, obținute ca rezultat al cercetărilor științifice, constituie atributul principal al organelor tehnice și de propagandă ale Consiliului Superior al Agriculturii, deci și al direcțiilor agricole județene. Pentru ca o astfel de operație să fie planificată și urmărită în mod organizat, se consideră necesar ca și pentru aceste categorii de rezultate să se adopte un sistem operativ, de avizare și preluare din partea beneficiarilor (Consiliului Superior al Agriculturii), asemănător sistemului de omologare pe bază de protocoale încheiate între cercetare și organele de propagandă ale Consiliului Superior al Agriculturii. În acest mod întreaga activitate de cercetare își va găsi o valorificare rapidă și eficientă.

Considerînd rezultatele obținute în acești ani ca o bogată zestre și axîndu-se de aci înainte, ferm, activitatea după jaloanele precise tratate de documentele Congresului al X-lea, cercetătorii din domeniul agriculturii vor pune la dispoziția producției rezultate care vor corespunde în și mai mare măsură cerințelor agriculturii intensive.

La Stațiunea experimentală pomicolă din Voinești, județul Dimbovița, se depune o via activitate de cercetare științifică

ZONAREA

condiție importantă a organizării științifice a producției agricole

Printre prevederile cu privire la agricultură ale Documentelor Congresului al X-lea al P.C.R. figurează și îmbunătățirea zonării producției agricole. Traducerea în viață a acestei măsuri va asigura o mai justă repartizare pe teritoriu a culturilor, speciilor și raselor de animale, în concordanță cu condițiile naturale, economice și sociale.

Prioritatea acordată acestor probleme nu este întâmplătoare, caracterul ei de urgență fiind determinat de două împrejurări; este vorba de cerințele de fundamentare obiectivă a lucrărilor de profilare a întreprinderilor agricole de stat și parțial, a cooperativei agricole de producție, pe de o parte, iar pe de altă — de necesitatea rezolvării cât mai grabnice a problemelor privitoare la îmbunătățirea planificării în a-

gricultură și la perfecționarea sistemului de prețuri pentru produsele agricole.

Deși complexă și dificilă, zonarea trebuie abordată hotărât la nivelul întregului teritoriu al țării pentru a se putea asigura pe această cale una din condițiile de bază ale organizării științifice a producției.

Din punct de vedere organizatoric cred că primul pas trebuie făcut în direcția înscrierii zonării producției în tematica Institutului de cercetări pentru economia agrară. Aceasta, în vederea elaborării, în colaborare cu celelalte unități ce compun I.C.C.A., cu Academia R.S. România și Ministerul Învățământului, a unei metodologii de lucru pentru organele Consiliului Superior al Agriculturii.

Metodologia amintită va trebui să constituie rodul unei

cercetări multilaterale spre a se evita greșelile comise în precedenta lucrare de zonare, care a fost elaborată doar în funcție de condițiile ecologice ale producției agricole.

Este, de asemenea, important ca zonarea producției agricole să reprezinte o lucrare unitară, care să stea la baza oricăror acțiuni de profilare și specializare a întreprinderilor. Particularitățile agriculturii și îndeosebi rolul primar pe care-l joacă pământul în procesul producției agricole, impun o abordare omogenă a problemelor legate de structura de producție a zonelor și microzonelor teritoriale. Din această cauză, apreciem ca prematură acțiunea inițiată de Departamentul întreprinderilor agricole de stat de a trece la definitivarea profilului de producție a unităților sale, în afara celorlalte unități agricole amplasate în cadrul aceluiași spațiu zonal.

S-ar putea considera — pe bună dreptate — că procesul de modernizare a întreprinderilor agricole de stat nu poate aștepta pînă cînd această lucrare se va elabora pentru întreaga agricultură. Și, dacă întreprinderile agricole de stat consideră profilarea drept o condiție obligatorie a organizării științifice a producției, acest raționament nu este oare valabil și pentru celelalte forme de unități agricole? Deși s-a stabilit, în principiu, că problema profilării și specializării în cooperativele agricole de producție este o acțiune de perspectivă, aceasta nu înseamnă că lucrările de definitivare a zonării (bineînțelese în sens relativ) pot fi aminate, că acțiunile de profilare a unora din cooperativele agricole, care dispun de condițiile necesare, pot fi realizate fără conturarea precisă a zonelor de producție.

Dar delimitarea zonelor de producție pe teritoriul agricol al țării este necesară și pentru elaborarea sistemelor raționale de agricultură, componentă organică a organizării

și conducerii pe baze științifice a întreprinderilor agricole. Este greu de presupus că, în condițiile actuale ar mai putea fi considerată rațională soluționarea separată a verigilor sistemului de cultură a plantelor și de creștere a animalelor. Știința și rezultatele practice constatate pe plan mondial au evidențiat faptul că eficiența economică maximă a producției agricole se înregistrează numai în unitățile în care structurarea culturilor, alegerea soiurilor, sistemul de fertilizare, sistemul de lucrare a solului etc. sînt stabilite în strînsă concordanță. După cum alegerea raselor de animale, sistemul de reproducție, de alimentație, de întreținere etc. sînt alinate cerințelor unui anumit sistem de creștere a animalelor considerat optim pentru anumite condiții specifice unei zone și întreprinderi.

Elaborarea zonării agricole pe teritoriul țării este, în același timp, și o premiză pentru îmbunătățirea planificării în cadrul spațial al județelor și întreprinderilor agricole, deoarece repartizarea justă a sarcinilor privind sortimentul de produse și deci suprafețele cultivate și efectivele crescute, nu pot fi asigurate fără cunoașterea cu suficientă exactitate a gradului de favorabilitate naturală și economică a fiecărei ramuri și culturi.

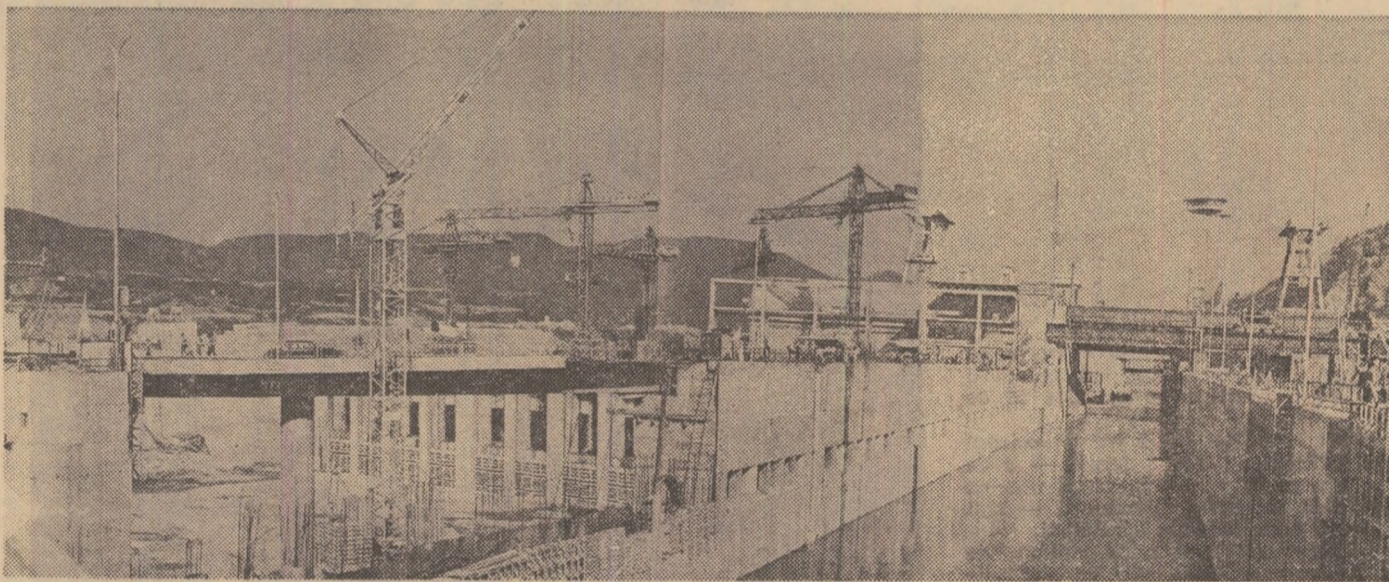
Cu toate progresele pe care le-am înregistrat în domeniul planificării producției agricole, se poate spune că apar și astăzi manifestări de subiectivism în fixarea contribuțiilor pe care diversele întreprinderi agricole urmează să le aducă la fondul de produse agricole al statului. Datorită inexistenței unei lucrări de zonare a producției agricole, fundamentată din punct de vedere științific, apar dese neconcordanțe între propunerile venite de jos, de la întreprinderi, ferme etc. și sarcinile definitive care se fixează. Neconcordanțe apar și în situațiile cînd producătorii nu știu prea bine ce trebuie

să ofere, iar beneficiarii cunosc în măsură insuficientă ce s-a cerat.

În sfîrșit, zonarea producției agricole joacă un însemnat rol în perfecționarea sistemului de prețuri la produsele agricole. Indiferent de soluțiile la care se va ajunge în ceea ce privește criteriile de fundamentare a prețurilor, indiferent de varianta care se va considera drept optimă pentru stabilirea prețurilor — cu caracter fix sau diferențiat — zonarea agriculturii oferă efectiv cadrul informațional indispensabil pentru determinarea condițiilor de obținere a producției agricole pe întreg teritoriul țării. Pe această cale se vor putea lua în studiu, pe baze mult mai temeinice și mai reale, caracteristicile obiective ale „celor mai proaste condiții” sau ale „condițiilor medii”, care se recomandă a fi luate în considerație la stabilirea valorii produselor agricole.

Îmbunătățirea sistemului de prețuri prin perfecționarea zonării producției agricole va influența pozitiv asupra întregului sistem de conducere economică a întreprinderilor agricole, întrucît seria deciziilor luate în procesul conducerii acestor unități va avea la bază premise mult mai obiective. Modelarea matematică, ca metodă modernă de conducere, despre care se vorbește atît de mult în ultimul timp, va putea fi extinsă și în agricultură, fiind astfel seama de faptul că ansamblul de calcule de optimizare va putea folosi în mult mai largă măsură funcția scop a maximizării rentabilității. Se știe doar că aceasta reprezintă un obiectiv de seamă, care stă în fața tuturor întreprinderilor agricole de stat, întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și a cooperativei agricole de producție, și care va trebui înfăptuit în cursul viitorului plan cincinal.

Conf. dr. V. V. TOPOR
Academia de studii
economice

Porțile de fier. Ecluza de pe malul românesc intrată în funcțiune

ȚARA DUPĂ UN LUMINOS SFERT DE VEAC

(Urmare din pag. 1)

la ampla acțiune de democratizare a întregii vieți sociale. Ca urmare a naționalizării mijloacelor de producție și a cooperativizării agriculturii au fost generalizate în întreaga economie relațiile de producție socialiste, s-a încheiat și s-a întărit necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, s-a consolidat pe toate planurile noua orînduire.

Prin victoria deplină a socialismului în patria noastră, viața a confirmat fără putință de tăgadă justetea liniei generale, marxist-leniniste a partidului nostru, priceperea sa de a aplica principiile socialismului la condițiile concrete din România, capacitatea sa de a uni eforturile întregului popor în vederea propășirii economice și sociale a țării. Pe bună dreptate se poate aprecia că în-

treaga evoluție istorică a României în ultimul sfert de veac confirmă însemnătatea legăturii dialectice, a interdependenței dintre succesele poporului și cele ale partidului. Identificîndu-și idealurile sale cu cele mai fierbinți năzuințe ale poporului, Partidul Comunist Român a știut să se ridice la înalta misiune pe care i-a încredințat-o istoria, reușind să devină conducător recunoscut al întregii noastre națiuni. Așa se explică laraa adeziune a poporului la întregă sa politică internă și externă, coeziunea strînsă a tuturor celor ce muncesc din patria noastră, de orice profesie și orice naționalitate, în jurul partidului. Din acest punct de vedere, Congresul al X-lea, ale cărui lucrări s-au desfășurat în ajunul acestui luminos jubileu, constituie o ilustrare dintre cele mai vii. Unitatea poporului în jurul parti-

dului, a conducerii sale și-a găsit o grăitoare expresie în interesul și aprobarea cu care au fost primite documentele și hotărârile Congresului, în sentimentele de profundă adeziune și deplină satisfacție pe care întregul popor și le-a manifestat cu prilejul realegerii tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al C.C. al P.C.R.

Eveniment de însemnătate istorică primordială, Congresul al X-lea al partidului, sintetizînd întreaga experiență pe care țara noastră a dobîndit-o în opera de edificare a societății socialiste, a jalonat, prin hotărârile sale, perspectivele ridicării României la nivelul țărilor avansate din punct de vedere economic ale lumii. Amplul program stabilit de Congres vizează în principal extinderea și modernizarea bazei tehnico-materiale, perfecționarea relațiilor socialiste de producție, făurirea în ultimă instanță, a societății socialiste multilateral dezvoltate. Pentru aceasta, se va continua cu consecvență politica marxist-leninistă de industrializare socialistă a țării, asigurîndu-se, pe întregul cincinal viitor, un ritm anual de creștere a producției industriale de 8,5—9,5 la sută, principalele

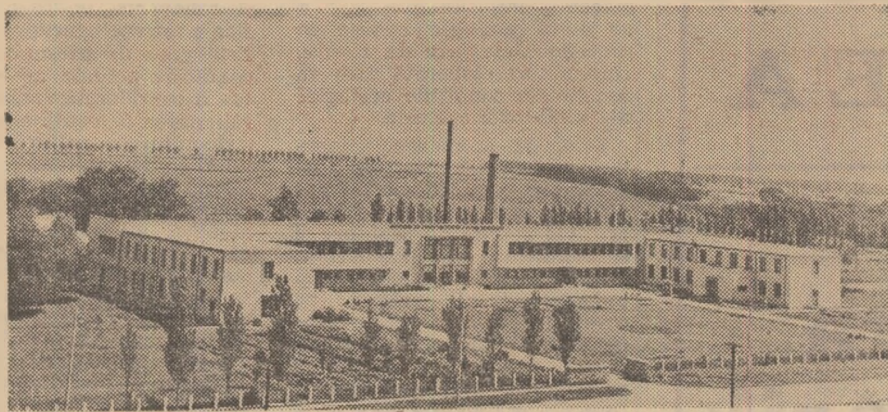
eforturi orientîndu-se spre dezvoltarea acelor ramuri care condiționează înzestrarea tehnică a economiei. De asemenea, în agricultură, prin extinderea mecanizării și chimizării, prin înfăptuirea programului de irigații și generalizarea în producție a cuceririlor științei se va asigura modernizarea neîntreruptă a acestei ramuri, astfel încît în anii următorului cincinal producția să crească cu 28—31 la sută față de media anilor 1966—1970. Alături de diferitele ramuri ale economiei naționale, o mare dezvoltare vor cunoaște în viitorii ani știința, artele, cultura, va crește substanțial nivelul de trai și cultural al tuturor categoriilor de oameni ai muncii, se va adînci necontenit procesul de democratizare în toate compartimentele vieții social-politice.

În domeniul politicii externe, ca și pînă acum, partidul pune în centrul preocupărilor sale dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste. De asemenea, acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite, partidul și guvernul țării noastre vor desfășura pe mai departe o politică de largire a colaborării economice, politice, tehnico-științifice și culturale cu toate statele lumii. Demn de relevat în această privință este faptul că România întreține în prezent relații diplomatice cu 94 de țări și relații economice și tehnico-științifice cu peste 100 de state. La baza tuturor relațiilor sale externe, țara noastră așează principiile suveranității și independenței naționale, ale egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, corespunzător intereselor și aspirațiilor sale vitale, principiul care se afirmă tot mai larg în viața internațională, fiind recunoscute de tot mai multe state ca bază sigură a colaborării între popoare, a asigurării securității și păcii în lume.

Sărbătorind peste cîteva zile împlinirea unui sfert de veac de la purcederea țării noastre pe drumul luminos al construcției socialiste, lucrătorii din agricultură, împreună cu întregul popor, își vor manifesta hotărîrea lor nestrămutată de a înfăptui cu succes sarcinile ce le revin din documentele celui de al X-lea Congres al P.C.R., de a urma și sprijini neabătut politica internă și externă a partidului.

DIN CRONICA UNUI SFERT DE VEAC

Vedere de ansamblu a Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice-Fundulea

UN REPREZENTANT DE SEAMĂ AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

I. C. C. P. T. — FUNDULEA

Acolo unde Cimpia Vlășiei se unește cu Bărăganul se întind, mărșinite de apa Mostiștei, terenurile uneia dintre cele mai importante unități științifice agricole: Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice-Fundulea.

„Actul de naștere” îl consemna, în urmă cu 12 ani, ca institut al porumbului. Se punea, astfel, baza necesară desfășurării unor cercetări de maximă importanță pentru economia agricolă a țării noastre. După numai cîțiva ani însă, în 1961, aria investigațiilor s-a lărgit considerabil. Cerealele, leguminoasele pentru boabe, plantele tehnice, cele de nutreț, plantele medicinale și aromatice, pășunile și fânețele au devenit tot atîtea domenii în care cercetătorii de la Fundulea au fost chemați să răspundă celor mai stringente probleme ale producției. Institutul și cele 18 stațiuni de profil au abordat astfel multiplele aspecte ale culturii mării majorității a plantelor de cîmp.

Cunoașterea profundă a necesităților economiei, o permanentă legătură cu

unitățile agricole au permis cercetătorilor de la Fundulea să imprime muncii lor un puternic caracter aplicativ. Tematica de cercetare reflectă, astfel, pas cu pas, însăși evoluția producției agricole din țara noastră în direcția unei continue modernizări și intensificări.

În raport cu această evoluție, concentrarea eforturilor, în primul rînd, în domeniul ameliorării plantelor și al producerii de sămînță apar firească și necesară. Primii mesageri ai activității creatoare a colectivului de cercetători de la Fundulea au fost hibridii dubli de porumb. Dotați cu un mare potențial de producție, ei au înlocuit în timp foarte scurt vechile soiuri și populații. Rezultatul final: generalizarea lor în producție — începînd din 1964 — concretizată într-un spor mediu de recoltă de 660 kg/ha (52 la sută) și venituri bănești de 2 miliarde lei anual. În pas cu ultimele cuceriri ale științei mondiale, cercetătorii urmăresc acum nu numai realizarea unor hibridi dubli și simpli, tot mai productivi,

ci și ridicarea calității proteinelor din bob, prin transferul genelor care condiționează această însușire.

Griul constituie, și el, un obiect principal de studiu al amelioratorilor. F 141 și F 417, ultimele linii raionate și trecute în producție, vor fi în curînd depășite. Principalul efort se îndreaptă în prezent spre investirea noilor soiuri de griu cu capacități productive superioare, în condiții de irigare și fertilizare puternică. Rezultate valoroase s-au înregistrat și la alte plante. De la Fundulea au luat drumul spre unitățile de producție soiul de floarea-soarelui Record, cel de in intermediar Istru, orzul intensiv 1 etc.

„Creat la Fundulea” a devenit un adevărat certificat de garanție. Realizările amelioratorilor nu au devenit exponate muzeistice. Preluate de producătorii de sămînță ai institutului, ele au fost multiplicare, pînă la nivelul superior al elitei și, cu întregul lor bagaj de însușiri, transmise unităților agricole.

Intensificarea agriculturii în țara noas-

tră a determinat linia directoare și în domeniul cercetărilor agrofitehnice. Aplecîndu-se la activitatea unei categorii aparte de specialiști: a geneticienilor, a fiziologilor și biochimicilor, a microbiologilor, a chimiștilor și tehnologilor. Munca lor presupune cunoașterea celor mai intime mecanisme ale proceselor ce se desfășoară în plantă și sol și urmărește să le influențeze în scopuri utile. Rezultatele obținute sînt incluse în fiecare din creațiile institutului.

Mai anonimă, poate, dar indispensabilă cercetării este și activitatea unei categorii aparte de specialiști: a geneticienilor, a fiziologilor și biochimicilor, a microbiologilor, a chimiștilor și tehnologilor. Munca lor presupune cunoașterea celor mai intime mecanisme ale proceselor ce se desfășoară în plantă și sol și urmărește să le influențeze în scopuri utile. Rezultatele obținute sînt incluse în fiecare din creațiile institutului.

Pentru orice realizare a cercetării științifice, drumul spre marile întinderi agricole trece prin stația-pilot: sectorul de producție al institutului. Cele peste 4000 ha destinate, în primul rînd, producerii de sămînță din verigile biologice superioare, constituie, totodată, un uriaș cîmp demonstrativ o veritabilă școală. Vizitatorilor, al căror număr s-a ridicat anul trecut la peste 2000, Institutul de la Fundulea le înfățișează aici tabloul veridic al posibilităților încă neepuizate, de creștere continuă a producției.

Finalizarea cercetărilor, materializarea lor este o permanentă preocupare a institutului de la Fundulea. Acesta și singurul care asigură o eficiență maximă cercetărilor întreprinse, îi este subordonată, în prezent, întreaga activitate.

Pentru cercetătorii de la Fundulea care și-au cîștigat o bine meritat prestigiu în țară și peste hotare, bilanțul cu care întîmpină sărbătoreasca aniversare a eliberării este un prilej de mîndrie și bază sigură pentru noi realizări

Ing. Sonia DIRADURIAN

O MARE UNITATE DE PRODUCȚIE AGROINDUSTRIALĂ

I. A. S. „30 DECEMBRIE”

Parcurgînd șoseaua București-Giurgiu, la puțin timp după ce te-ai despărțit de peisajul geometric și multicolor al modernului combinat de cauciuc Jilava, cu sau fără volan, privirile îți sînt atrase de alte șiruri de construcții, care se pierd pînă hăt, departe în mănoasa cîmpie, colorată de sutele de mărșălele provocate de stropii de apă aruncați spre înălțimi de gurile aspersoarelor.

Te afli, de fapt, la hotarul unei alte industrii. O industrie de pe benzile căreia, zilnic, o imensă și variată cantitate de produse agroalimentare, proaspete sau prelucrate și conservate, ia drumul către cele 7 magazine proprii de care dispune unitatea. Te afli la hotarul întreprinderii agricole de stat „30 Decembrie” care, la fel ca multe alte unități agricole de stat răspîndite pe tot cuprinsul patriei, ilustrează fidel, grăitor, preocupările partidului și statului pentru dezvoltarea complexă și multilaterală a agriculturii, pentru modernizarea continuă a acestei importante ramuri a economiei noastre naționale.

Gama largă de produse furnizate de I.A.S. „30 Decembrie” — legume și fructe, lapte și produse lactate, carne și mezeluri, ouă, produse, diverse sortimente de conserve etc. — îți lasă încă impresia că organizarea și conducerea procesului de producție sînt destul de complicate, chiar anevoioase. Și, totuși, lucrurile stau cu totul altfel. Deși cu un caracter atît de complex, producția se realizează în limitele unei depline specializări.

— Este urmarea firească a hotărîrii adoptate la Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1967 cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării unităților agricole de stat, ne relatează comunistul Alexandru EN-

CIU, pârtaș alături de întregul colectiv de muncă la realizările întreprinderii pe care o conduce de aproape 20 de ani.

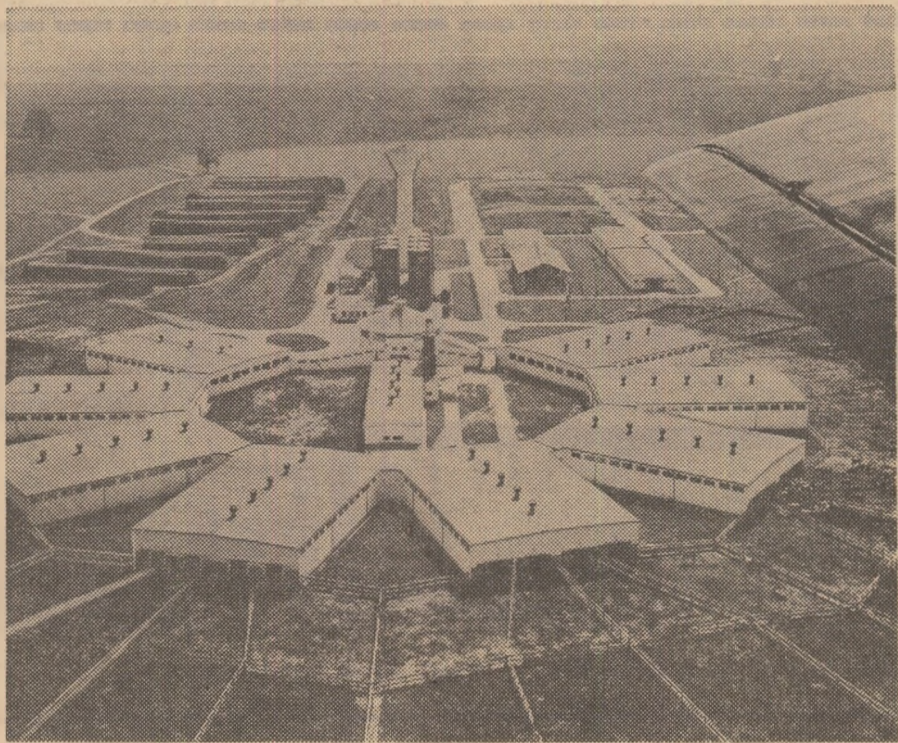
Intr-adevăr, un scurt tur de orizont este edificator. Cele 8 ferme — 3 cu profil vegetal, 4 zootehnice și una cu profil de industrie alimentară — sînt conduse nemijlocit de specialiști.

La ferma nr. 1, de pildă, condusă de dr. Constantin FRUMOSU, în condițiile unui grad avansat de mecanizare și automatizare, se cresc 1128 de vaci a căror producție medie este de 3500 litri de lapte. Aci, productivitatea muncii a ajuns la peste 100000 de lei pe muncitor. La cea de a doua fermă, în complexul modern dat nu de mult în folosință, unul din cele mai mari de acest gen din țară, se cresc nu mai puțin de 3400 de vaci de la care, deși la prima lactație, se realizează în medie cîte 3000 de litri de lapte.

— Ca urmare a specializării, ne spune ing. Stefan BOJI, șeful celei de-a treia ferme, noi creștem tineretul femel de reproducție, de la vîrsta de 15 zile la 22—24 de luni, cu care se populează fermele de vaci cu lapte.

În fine, a patra fermă zootehnică, mixtă, reunește un complex de 48000 de găini ouătoare crescute în sistem industrial, o îngrășătorie de 2800 de porci și o stupină de 850 familii de albine. Este cazul să reliefăm că cea mai mare parte din teren este afectată culturilor furajere perene și anuale și că mulțumită extinderii irigațiilor pe aproape întreaga suprafață, producțiile la hectar sînt deosebit de mari.

La numai cîteva sute de metri mai departe, sub cerul de cristal al serelor, întinse pe o suprafață de 9 hectare, dar și sub privirile grijulii ale inginerii Speranța BLEBEA, șefa fermei, se produc anual circa 1400 tone de le-

Ferma de vaci cu lapte nr. 1, din cadrul I.A.S. „30 Decembrie”, unde procesul de producție este complet mecanizat și automatizat

gume, roșii, castraveți și vinete. Printre sere, terenul este folosit gospodărește. Este cultivat cu căpșuni. De la o altă fermă, care cultivă legume în cîmp, se obțin anual tot 1400 tone de produse.

La „30 Decembrie” nu lipsesc nici viile și livezile. Ele ocupă 31 și, respectiv, 240 de hectare, iar ferma care le reunește a livrat anul trecut 318 tone de struguri și 467 tone de fructe. A opta fermă, cea de industrie alimentară, care imprimă de fapt caracterul original al întreprinderii, prelucrează sub formă de preparate și conserve de carne și lapte de, sezonier de legume și fructe cea mai mare parte din producția unității, asigurînd anual 1300 tone de produse din carne și peste 800 de tone de conserve, unanim apreciate atît pe piața internă cît și la export.

Deși multe din obiectivele trecute în revistă au fost date recent în folosință, remarcă Gheorghe DUMITRESCU, economistul șef al unității, bene-

ficiul realizat anul trecut de I.A.S. „30 Decembrie” s-a ridicat la aproape 5,5 milioane de lei.

Față de anul 1965, ca urmare a investițiilor efectuate, valoarea fondurilor fixe s-a dublat, ajungînd la 212 milioane de lei; totodată, valoarea producției globale a crescut de la 91,5 la peste 128 milioane de lei. Datorită introducerii tehnologiilor moderne, productivitatea muncii a crescut de la 68000 la 94000 de lei, iar fondul de salarii, raportat la același număr de muncitori, s-a majorat cu circa 6,5 milioane de lei.

Este o retrospectivă care, încadrată de ani cu importanță istorică în dezvoltarea patriei noastre, 1965 — Congresul al IX-lea și 1969 — Congresul al X-lea al partidului, stă mărturie faptului că rezultatele obținute au o bază traică și că ele vor continua curba ascendentă pe care s-au înscris.

Ing. Lucian ROȘCA

PE ORBITA MODERNIZĂRII

EREN '69 P AVILIONUL „AGRICULTURA”

Unul dintre cele mai frumoase și deci mai atractive pavilioane ale Expoziției Realizărilor Economiei Naționale, deschisă de curând în Piața Ștefaniei din Capitală, este cel al Agriculturii. Numeroasele săli în care sunt prezentate succesele obținute în sfârșit de veac pe care-l sărbătorim, în unitățile agricole de stat și în cele cooperatiste, în înflorirea satului românesc, oferă vizitatorilor o atât de mare varietate de aspecte, unele dintre ele de rară originalitate — încât este dificil să se capeze într-o prezentare generală, fa ce de față.

Miile de vizitatori sînt împinși, încă din bulevardul asfaltat din fața intrării pavilionului, de un tablou inedit: jeturi enorme de apă răcoroasă împung vîzduhul, pornind dintr-un bazin în jurul căruia este expusă o largă gamă de pompe necesare irigațiilor, realizate de către uzina — „Aversa” din Capitală. De aici, în stînga pavilionului principal se deschide un larg platou pe care sînt rînduite peste 150 tipuri de mașini moderne cu care este înzestrată agricultura noastră. Fiecare, pe prim plan se situează tractoarele fabricate de către Uzina din Brașov, între care ultimele tipuri destinate mecanizării în viticultură, pomicultură și legumicultură. Urmează modernele combine auto propulsate C-12 — creație a uzinei „Semănătoarea” — mașinile de prelucrat solul simultan cu semănatul plantelor prășitoare, tăvălugi inelari, grape rabatabile, greble rotative, instalații de preparare furajelor combinate și multe altele, între care și unicele ce urmează a fi puse pe viitor în fabricația de serie.

Intrăm în marele hol al pavilionului, unde vizitatorul — chiar străin în problemele specifice — își poate face ușor o idee sumară cu privire la saltul revoluționar pe care agricultura și satul românesc l-au făcut în ultimii 25 de ani, sub îndrumarea și conducerea partidului. În această privință, cifrele sînt de mare utilitate. Între 1960—1965, statul a acordat agriculturii investiții în valoare de 21,8 miliarde lei, între 1966—1970

cifra urcînd la 35,7 miliarde lei. În 1968, pe ogoarele țării lucrau 96 368 de tractoare, 55 738 de semănători și 47 092 combine. Paralel cu mecanizarea lucrărilor, chimizarea și irigațiile au luat o mare extindere. De la 2,2 kg de îngrășămintă chimică substanță activă la hectar în 1955, în 1969 s-a ajuns la 69 kg la hectar, urmînd ca în 1975 pămîntul să beneficieze de 180—195 kg la hectar. Totodată, în perioada 1965—1969 suprafețele irigate au crescut de trei ori, iar pe terenuri situate în pantă, pe circa 500 000 hectare s-au plantat pomi și viță de vie.

Toate acestea sînt înfățișate prin originale montaje de fotografii-tablouri, multe în culori, ce surprind activitățile agricole cele mai diverse, din unghiuri inedite, cu un pitoresc ce încîntă și emoționează. Asemenea tablouri, diorame și grafice pot fi admirate și în secțiunile ce înfățișează dezvoltarea creșterii animalelor. Și aici cifrele comparative sînt elocvente. Dacă, de exemplu, în 1965 în țară existau 4 935 000 de bovine (din care 1 813 000 vaci cu lapte), 5 365 000 porcine, 13 125 000 ovine și 40 084 000 păsări, în 1969 cifrele respective au urcat la 5 130 000 bovine (din care 2 101 000 vaci cu lapte), 5 831 000 porcine, 14 282 000 ovine și 54 000 000 păsări.

Nu ne vom opri decît pe scurt la marile panouri unde sînt prezentate importante realizări în domeniul învățămîntului și cercetării agricole, noliînd că în agricultura noastră își desfășoară azi activitatea 50 000 de specialiști — din care aproape 22 000 cu pregătire superioară. Vom menționa, totuși, standurile impozante cu cărți agricole, originale hartă cu „pătrate luminoase în relief” ce redă, pe profile, fiecarea stațiune experimentală, ca și cea de la intrarea în sectorul I.A.S., lucrată din aramă, unde printr-un sistem de lumini și culori este indicată specializarea unităților.

Sălile repartizate întreprinderilor agricole de stat sînt de fapt o revărsare de produse agro-alimentare, presărate printre machete de combine, utilaje moderne și tablouri în culori. Printre borcane cu dulceați și gemuri, zeci de coșuri cu struguri, pere, mere, prune piersici, pepeni, sute de sticle cu vin printre medaliile la scară mărită obținute la zeci de concursuri internaționale. Iată, dintr-un enorm ulcior românesc revărsat într-o cupă uriașă argintată un șuvoi de must... Iată platforme acoperite cu griuri și porumburi, iată un covor plin de coșuri din care strălucesc ardei, roșii, vinete de mărime și culori ademenitoare. Iată în miniatură serele de la Popești-Leordeni și ma-

rele complexe de porcine de la Baldovinești (Brăila) cu o capacitate de 300 000 de capete anual. Iar în alt sector, o ... „cîmpie” cu ouă de găină, rață și gîscă, lîngă jumătăți de porc afumat învelite în plastic.

Pătrundem în sălile cooperativelor agricole, unde domină superbe împletituri din pai, de toate mărimile și formele. Deosebit de interesante sînt panourile, fotografiile de diorame care redau sprijinul acordat acestor unități de către cele 296 de I.M.A., cu 3 313 secții de mecanizare. În anul 1968 — întreprinderile respective au executat lucrări în 4 673 de cooperative agricole, realizînd aratul în proporție de 100 la sută, semănatul 68 la sută, recoltatul păioaselor 92 la sută și prășitul culturilor 78 la sută.

Și aici, ca dintr-un corn al abundenței se revărsă, într-un fascinant colorit, produse de tot felul. Cooperatorii din Gorgota-Prahova au adus la expoziție un imens știulele de porumb, confecționat din peste 2 milioane de boabe. Coșuri cu struguri, morile cu pepeni, vitrine cu mezeluri, apoi blănuri, blănuri multe de astrahan, vase de ceramică pintecoasă cu miere, pîini și cozonaci uriași. Într-o reeditare a coloanei lui Brîncuș, pe diferite fațete turnante și luminate este redată sugestiv întreaga istorie a luptei țărănimii noastre, marile ajutor de azi al partidului și statului, pentru înflorirea agriculturii. Pe bună dreptate, utilizîndu-se încă o piesă celebră a lui Brîncuș, „Masa tăcerii”, de data aceasta o altă „masă — a belșugului — realizată din împletituri, redă bogăția grînelor, legumelor, fructelor — simbol emoționant al bunăstării satului nostru contemporan.

În lumina acestor frumuseți, cît de atotgrăitoare apar cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al X-lea al partidului, cuvinte reproduse acum pe un perete întreg al expoziției:

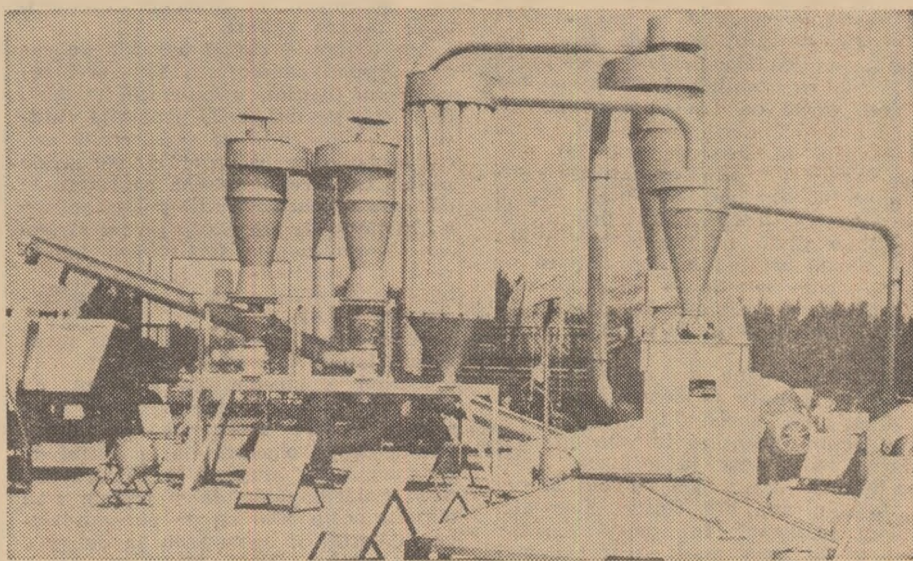
„Țărănimia noastră și-a dovedit în anii socialismului hărnicia și priceperea, capacitatea de a introduce cuceririle științei moderne în producția agricolă, de a gospodări mai bine unitățile agricole socialiste, de a asigura progresul satului românesc”.

AI. RAICU

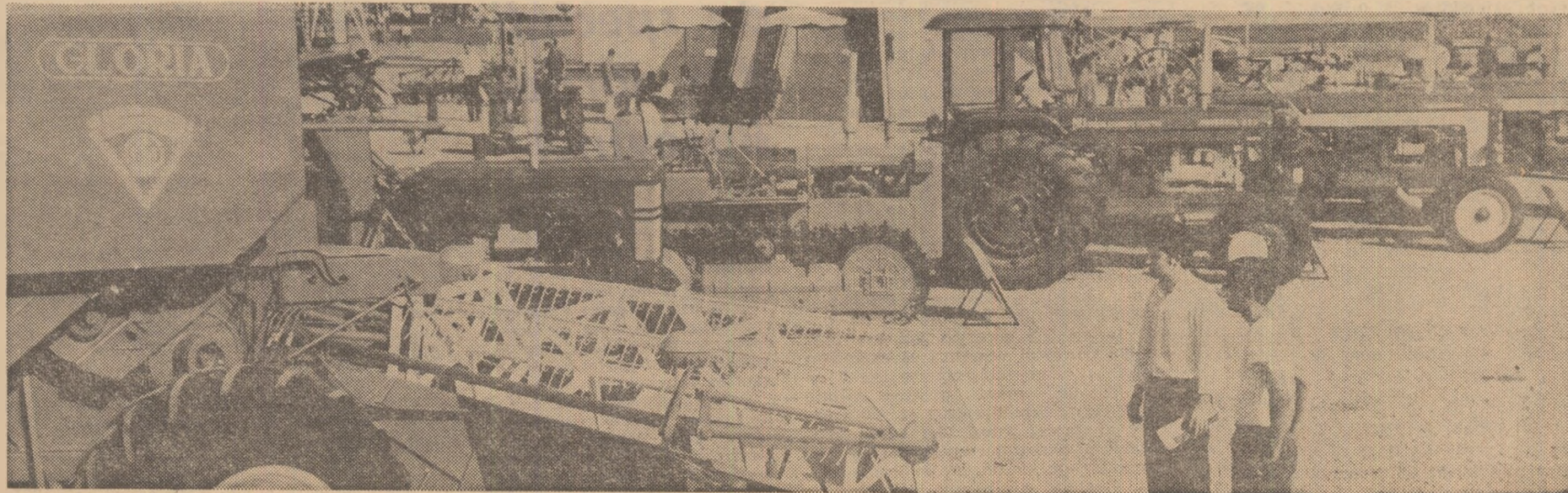

Expuse cu mult gust, produsele întreprinderilor agricole de stat sînt mult apreciate de vizitatori

- ▶ **Mașini și utilaje de înaltă tehnicitate**
- ▶ **Graiul sobru al cifrelor**
- ▶ **Ădevărată revărsare de produse**
- ▶ **Complexe agro-industriale în miniatură**

Unul din exponatele care se bucură de atenție este și stația pentru nutrețuri

Împliniri

Pe cîmpia ce se întinde în nordul Mureșului, nu departe de Arad, se află comuna Sîntana, localitate vestită în țară prin hărnicia cooperativilor ei.

Stăm de vorbă cu Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Goina, președintele cooperativei „Viață nouă”, de la care căutăm să aflăm succesele din ultima vreme și, îndeosebi, proiectele de viitor ale acestei mari unități agricole socialiste. Pe un ton cald prietenesc, președintele prinde a-și depăna gândurile:

— Vă cooperativa noastră în plin urcus. Un an, o treaptă. Fiindcă este bine să vedem întotdeauna cu limpezime treptele. Între cei 25 000 de lei fondul de bază al cooperativei în anul 1950, cînd 35 de familii și-au unit pămîntul spre a munci în comun 169 de hectare de teren — și fondul de bază de 40 milioane de lei de acum, care reprezintă averea celor 1 100 de cooperatori ce stăpînesc 4 000 hectare de teren, este un drum lung, foarte lung.

Cele mai emoționante mi s-au părut împlinirile primului milion al cooperativei noastre în anul 1954 apoi în 1960, la un deceniu, cele 10 milioane. Am simțit atunci că dăm un sens nou cuvîntului „milion”. În care cite o cifră adăugase și Ion, și Hans, și Péter și alții ca ei. Atunci ne-am privit unii pe alții, parcă extrem de uimiți, zicîndu-ne: „Măi, o vîzurăm realizată și pe asta!”

Îl lăsăm pe tovarășul Goina să relateze în continuare, în fața microfonului: „Frumos sună azi numele de cooperativă. Datorită trecerii de la „al meu” la „al nostru” am găsit cheia cu care deschidem poarta milioanei. Cred că cea mai mare cucerire este aceasta: oamenii muncesc azi unul pentru toți și toți pentru unul, lăsînd în urmă egoismul micului producător. Acum, fiecare inițiativă a cooperativelor este primită și studiată cu atenție. Așa a fost cu înființarea serelor, în anul 1964, pe un hectar. Mulți au zîmbit cînd s-a propus acest lucru zicîndu-i „Casa de sticlă a lui Goina”. Astăzi, avem 6 hectare de sere, dar pe care le numim „zona noastră tropicală”.

„Grădinile de sub sticlă” — serele și „grădinile soarelui”, adică solarile, constituie „uzina noastră de trufandale”. Ele sînt o mîndrie a cooperativelor și se întrec chiar și cu ale unor unități agricole de stat. La roșiile de seră am obținut anul trecut un venit de 3 172 381 de lei, iar de la cele din cîmp, 2 277 000 lei.

Și Gheorghe Goina continuă, după ce a răsfoit câteva clipe un registru: — Un obstacol greu de trecut în fața... milioanei a fost necesitatea de a realiza irigațiile. La început, cînd a fost vorba de așa ceva, sîntănenii și-au pus nedumeriți întrebarea: „Cum vine asta să scoatem apă din piatră seacă?...” Deși erau lucrători ai pămîntului din moși-strămoși, irigații nu făcuseră. Trebuia întreprinsă neapărat o vastă acțiune pentru a obține ploaia artificială. Mai ales că pe aici — cum se știe — nu trece nici o apă curgătoare, atît Mureșul cît și Crișul Alb aflîndu-se la peste 25 de kilometri.

Tovarășul Goina se oprește câteva clipe din relatere își consultă un caiet apoi adaugă, surzînd:

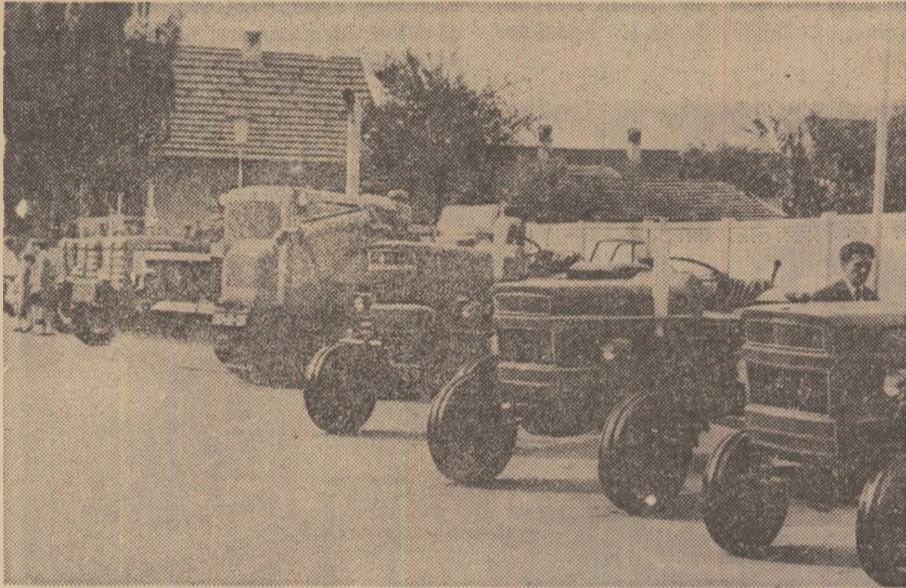
— Ne-am gîndit să folosim apa din diferite bălți, dar la mijlocul verii aceste bălți seacău. Am început atunci să folosim apa din fîntîni. Dar nici ele nu „rezistau”. În această situație, ne-a trecut prin gînd să forăm mai la adîncime. Am forat deci la 12 metri și am dat de un strat de pietriș mărunț. Am introdus o pompă de doi țoli, dar fîntina a... secat. Am zis: „Hai să mai încercăm, la adîncime și mai mare”. Unii dintre cei care se aflau lîngă noi făceau haz de necazul nostru: „Măi, să nu ne inundați, cumva”. Le-am spus să nu ridă fiindcă noi încercăm și apoi... încercarea moarte n-are”. Și uite că forînd la 13 metri și jumătate n-a mai secat fîntina. Oamenii s-au strîns din nou în jur și au rămas mirați de cele văzute. Din această fîntină la început am irigat două hectare. În al doilea an, am mai construit o fîntină și am irigat 3 hectare. Astăzi avem peste 50 de asemenea fîntîni și am ajuns să irigăm întreaga suprafață cultivată cu legume. De altfel, cum se poate vedea, în comună nu mai este nici o ogradă a vreunui cooperativ în care să nu existe asemenea fîntîni. După ce s-a introdus curentul electric la Sîntana, fiecare și-a procurat cite un motor electric. Acum, toți oamenii sînt legumicultori. Toți vînd statului

DIN SCRISORILE PRIMITE PENTRU CONCURSUL NOSTRU

„CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ”

La redacție continuă să sosească reportaje, însemnări, informații ample și note ce răspund concursului nostru dotat cu premii „Cea mai importantă realizare în agricultură”.

Dintre ultimele scrisori, prezentăm în numărul de față câteva, în care sînt trecute în revistă unele realizări deosebite, din cele două decenii și jumătate de viață liberă pe care le sărbătorim la 23 August.

Cîteva din noile tipuri de tractoare executate la uzina brașoveană „Tractorul”

Foto: I. BRAGHEȘ

cantități mari de legume timpurii, chiar pentru export.

Are tovarășul Goina o zicală pe care o spune adeseori: „Dacă vrei ceva de la pămînt, trebuie să-i și dai”. De pildă, pe terenurile acoperite cîndva cu... poșghiță de sare, crește azi, ca într-o superbă grădină, sfecla de zahăr. La început, aceste suprafețe se cultivau numai cu furaje pentru animale. În perioada de iarnă pe ele stagna apa diminuîndu-le fertilitatea, iar în vară se produceau crăpături de trebuia să ai mare grijă să nu scapi picioarele în ele.

„Trebuie să facem ceva, a zis tovarășul Goina. Hai să încercăm!”

Treaba a început, ce e drept, cu suprafețe mai mici, executîndu-se întîi șanțuri pentru scurgerea apei. Anul trecut, de pe o suprafață cu astfel de terenuri, care altădată nu produceau decît bătălii, pâlămidă și pipirig s-au obținut peste 5 000 kg de porumb-boabe la hectar și peste 2 600 kg de grâu.

Sîntănenii se mîndresc pe bună dreptate și cu „uzina lor de carne și lapte”. Sectorul zootehnic numără în prezent 1 149 de bovine, 2 886 de porcine, 3 315 ovine, 9 232 de păsări. Veniturile la sfîrșitul anului 1968 au fost de 19 milioane, 90 la sută provenind din vînzarea de produse agricole pentru fondul centralizat al statului.

— Analizînd posibilitățile pe care le avem, subliniază tovarășul Goina, ne-am propus să obținem în 1970 următoarele producții medii la hectar: 3 000 kg de grâu, peste 5 000 kg de porumb-boabe, 35 000 kg de sfeclă de zahăr și cite 40 000 kg de legume. În ansamblul măsurilor menite să ducă la o substanțială creștere a producției agricole, irigațiile dețin un loc de seamă. În această direcție, noi am prevăzut ca în anii următori să extindem suprafața amenajată pentru irigat cu încă 500 de hectare, printr-o soluție modernă, cu tuburi îngropate. Vom extinde și mecanizarea lucrărilor, folosirea îngrășămintelor chimice și a biostimulatorilor, mijloace pe care partidul și statul ni le pun la dispoziție pentru obținerea unor recolte mari. Vom mări și serele la 10 ha, iar su-

tehnicieni agronomi, zootehniști veterinari, contabili, mecanici agricoli, care muncesc cu sirguință în ferme de stat, cooperative de producție, circumscripții veterinare, aducînd un aport deosebit în desfășurarea procesului de producție.

Multe din experiențele care se făceau în laboratoarele școlii s-au mutat între timp în teren, deoarece școala are asigurate suprafețele necesare pe care se pot verifica în practică toate cunoștințele predate la catedră. Profesorii școlii, cum sînt ing. Vasile Coroamă, ing. Vasile Popovici, dr. veterinar Nicolae Bilis, ing. Aristide Pălieni și alții se mîndresc pe bună dreptate cu rezultatele muncii lor.

Pînă în prezent au terminat cursurile acestui grup școlar peste 5 000 de absolvenți.

O dată cu înființarea liceului agricol, școala a dobîndit un și mai mare prestigiu în masa oamenilor muncii din agricultura județului Suceava. Adeseori, pe adresa liceului sosesc scrisori de mulțumire de la foștii elevi, actuali tehnicieni, care țin o legătură strînsă între producție și școală. De asemenea, conducerele fermelor de stat Iliești, Prisaca Dornei, Fălticeni și ale cooperativelor agricole Zamostea, Calafindești, Bălcăuți, subliniază în cuvinte calde munca conștiincioasă depusă de către tehnicienii care au terminat școala din Rădăuți, școală devenită astfel pepiniera specialiștilor cu studii medii din agricultura acestei zone a țării.

Octavian ZUSS
tehnician, orașul Siret,
județul Suceava

Scurtă istorie

Cooperativa noastră agricolă nu este din cele mai dezvoltate unități din județul Neamț. Sînt altele, ca cea din Țibucani, de pildă, care ne întrec net atît în ce privește construcțiile, amenajările, producția de cereale, numărul de animale, cît și în extinderea legumiculturii și pomi-viticulurii.

Dar, în Icușești, fața locurilor s-a schimbat mult față de cele existente cu un sfert de veac în urmă, tocmai ca urmare a înfloririi continue a cooperativei noastre, a creării unor noi ramuri de producție, a statornicirii unei noi atitudini față de muncă. Poate că nu greșesc chiar cînd afirm, gîndindu-mă la „cea mai importantă realizare în agricultură”, că tocmai această atitudine de grijă față de bunul obștesc, de muncă unită pentru producții comune, constituie cea mai de seamă cucerire pe care am obținut-o în sfertul de veac pe care-l sărbătorim anul acesta, la 23 August.

Să motivez. Acum 25 de ani trudeam din greu la muncile cîmpului. Azi, secția respectivă a I.M.A. Roman ne sprijină în mecanizarea lucrărilor cu 12 tractoare, 9 semănători de cereale, 8 combine și alte mașini agricole moderne. Cu ani în urmă, în comună producții de 1 500 kg de grâu și 2 500 kg de porumb la hectar ni s-ar fi părut de domeniul fanteziei. În 1962 și 1963 însă am obținut cu ușurință asemenea recolte. Dar, oamenii nu s-au declarat mulțumiți. Au continuat să învețe, au perseverat în aplicarea metodelor noi agrotehnice și iată că în 1968 am realizat, în condiții grele de climă, peste 2 000 kg de grâu și 2 850 kg de porumb boabe la hectar (pe unele suprafețe, ca de exemplu cele ale brigăzii conduse de Gavril Gh. Șoimu, realizîndu-se chiar 3 380 kg de porumb boabe la hectar). Producția de grâu de anul acesta este, de asemenea, bună și estimăm că vom realiza o recoltă de porumb și sfeclă de zahăr foarte bună.

Pe locuri unde creșteau altădată ciurliani, acum se ridică sectorul nostru zootehnic — 5 grajduri noi pentru taurine, 3 pentru porcine, saivane, padocuri pentru păsări etc. Efectivele principale de animale se cifrează în prezent la peste 500 de taurine, din care 200 vaci cu lapte, aproape 400 de porcine, 1 200 de ovine. Sperăm ca în acest an să realizăm peste 2 000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată și să depășim planul la laptele de oaie.

Am omis să subliniez că multe terenuri ale cooperativei sînt situate în pantă. Pe aceste suprafețe, supuse eroziunii, am început să plantăm pomi fructiferi și viță de vie. Avem pînă acum 52 de hectare de livadă și 25 hectare de vie și iată că în anul în care sărbătorim un sfert de veac de viață nouă primele „colțuri” din aceste grădini intră pe rod.

Am notat doar cîteva cîrmepe din munca noastră nouă. Ele pot însă sugera cu ușurință saltul pe care l-am făcut înainte, ilustrat — pentru oricine vine să ne viziteze — prin bunăstarea evidentă din gospodăria fiecărui cooperativ.

Gheorghe I. BALAITA
făran cooperativ
comuna Icușești,
județul Neamț

prafața de solarii o vom dubla. În ce privește zootehnia ne orientăm spre îngrășarea porcilor și creșterea vacilor pentru lapte. Intenționăm ca pînă în 1972 să construim în Sîntana un complex pentru îngrășarea a 15 000 de porci anual.

Cooperativii din Sîntana merită pe deplin versurile pe care poetul Alexandru Andrișoiu le-a dedicat acestora: „...Senină, zarea își ridică geana / Peste întins de aur în cîmpii / Aici, cooperativa din Sîntana / Își crește faima marii bogății / Un colț bogat al patriei bogate / Al țării dragi frumos și harnic loc / Un sat vestit ca multe alte sate / Cu oameni buni la muncă și la joc”.

Ion COȚOI
Centrul de radioficare
Sîntana, județul Arad

Pepiniera de specialiști din nordul Bucovinei

O dată cu dezvoltarea agriculturii, în nordul Bucovinei s-a simțit nevoia tot mai accentuată de cadre calificate care să lucreze și să conducă munca în acest sector. Ca urmare, în 1950 la Rădăuți a luat ființă prima școală zootehnică menită să asigure cadrele tehnice necesare zootehniei din zona respectivă. La început, școala nu avea prea multe clase, laboratoare și profesori, iar numărul anual al absolvenților era mic.

Azi, grupul școlar respectiv dispune de un mare număr de clase, laboratoare, club, bibliotecă, de un bogat material didactic. Totodată, 29 de specialiști asigură predarea lecțiilor atît la materiile de specialitate, cît și la cele de cultură generală. În fiecare an, grupul școlar dă numeroase cadre de

E o zi limpede de vară, cum numai pe plaiurile Dobrogei o poți înfili. Aerul miroase a pământ reavăn și a piine caldă.

Ne aflăm pe tarlalele unei binecunoscute cooperative agricole, cea din Palazu Mare. Inginerul agronom Mihai Roth, care de 16 ani, de la terminarea facultății din Cluj și-a legat biografia profesională de pământul dobrogean, ne prezintă „zestrea” de azi a cooperativei: 1 610 hectare, 60 de construcții, numeroase utilaje și agregate, 4 autocamioane etc.

Simțim în atitudinea și cuvintele inginerului mândria și dragostea omului legat trup și suflet de țară. Trebuie spus că unitatea în care lucrează se prezintă în acest an, când întregul nostru popor sărbătorește jubileul unui sfert de secol de când România a pășit în era civilizației socialiste, cu o frumoasă carte de vizită. Cu sprijinul permanent primit din partea statului, la care s-a adăugat priceperea și hărnicia cooperanților, cooperativa și-a mărit necontenit averea obștească, ajungând la 9 900 000 lei. Veniturile unității la 100 ha sînt astăzi de 600 000 de lei, ceea ce permite o retribuție de 35 de lei la ziua-muncă.

VREMEA ÎNNOIRILOR

În spatele acestor sintetice cifre statistice stau sporurile continue de producție obținute în toate compartimentele: cereale, legume și culturi alimentare, zootehnie.

Cooperativa a obținut, sau obține în acest an aproximativ 3 800 kg de grâu la hectar, față de 1 207 kg în 1950, 4 500 kg de porumb, față de 1 600 kg, 2 200 kg de floarea-soarelui, față de 1 350 kg. Ca rezultat al creșterii producției medii la hectar de la 8 520 kg în anul 1958 la aproape 22 000 kg, cele 37 sortimente de legume aduc cooperativei venituri anuale de 4 000 000 lei. Sectorul zootehnic contribuie și el, în fiecare an, la creșterea veniturilor, cu circa 2 800 000 lei, îndeosebi prin producția de carne de vită (900 capete taurine), de lapte (2 800 litri pe cap de vacă) păsări, ouă, lînă (5 kg pe oaie).

Aceste realizări, care oferă cooperanților un plăcut prilej de bilanț (în anul trecut cooperativa a luat premiul I pe țară la producția de lapte și pre-

miul I pe județul Constanța la producția de legume) capătă o rezonanță în plus, dacă ne întoarcem cu gândul în urmă cu peste două decenii, cînd prin aceste locuri, ca de altfel în toată Dobrogea, pământul dădea cele mai slabe recolte din România, solul de pe aici fiind considerat sărac, arid, uscat.

Bătălia de a smulge pământului bogățiile sale a fost dusă de țărani cooperanți din Palazu Mare cu o ambiție nebănuită, cu dîrzenia specifică dobrogeanului. Ei au luptat cu asprimea cliimei folosind mijloacele mecanice, (cooperativa dispune, prin intermediul întreprinderii de mecanizare a agriculturii, de 20 tractoare, 7 semănători, 9 combine, 4 cositori mecanice, 3 prese de balotat, 2 combine pentru siloz), măsuri agrotehnice moderne, efectuînd lucrări de desecare și îndiguiri, întrebunțînd cu competență și grijă îngrășămintele chimice. Un efect pozitiv l-au avut și irigațiile, efectuate pe 590 ha — în următorii doi ani toată suprafața

cooperativei va fi irigată — cu cele 9 agregate de aspersiune ale cooperativei. Pentru sporirea producției de legume țărani cooperanți au amenajat 4 hectare de solarii, 4 hectare de tunele din polietilenă, 2 000 mp de răsadnițe, 1 000 mp de seră-inmulțitor. Metode moderne au folosit și în sectorul zootehnic, la creșterea vacilor de lapte, a păsărilor unde, de asemenea, realizările s-au situat la cote superioare.

Rezultat al experienței, al hărniciei și buneii organizări, succesele cooperanților din Palazu Mare constituie o bază solidă care prefigurează noi victorii. Ele explică și continua spornicie din casele sătenilor. Toate locuințele din Palazu Mare sînt electrificate, alimentate cu apă și cu canalizare; interioarele sînt mobilate modern și cu gust, cu televizoare, mașini de spălat rufe, frigider. Țărani cooperanți dispun de creșă și grădiniță, o școală generală, cinematograful, cămin cultural. Toate acestea sintetizează și definesc un nou conținut al vieții materiale și spirituale a țărănilor cooperanți din Palazu Mare, care trăiesc astăzi în bunăstare și demnitate.

Paul CIORAN

CETATEA IEȘEANĂ A AGRICULTURII

Institutul Agronomic din Iași poartă un nume patronimic care obligă, fiindcă se confundă de fapt cu primele încercări de introducere a unor concepții moderne în agricultura românească: „Ion Ionescu de la Brad”.

Etapă cu etapă, în acești 25 de ani de afirmare a mîndriei noastre socialiste, a fost edificat în dealul Copoului un institut de armonioasă îmbinare didactico-științifică. În privința acestei creșteri bine gîndite, similară armoniei cerurilor de copac, la o primă vedere ar părea îndeajuns de concludent aportul cifrelor statistice: în 1948 o facultate cu 400 studenți, în 1969 patru facultăți cu 1 600 studenți. Dar, dincolo de saltul cantitativ, complexul universitar agricol de la Copou reprezintă astăzi o împlinire de ordinul nivelului tehnic la scară mondială.

Paralel cu creșterea bazei materiale — o bază la început doar tangentă la aria circulară a Iașului de sus, apoi potcoavă orientată spre livezi, în fine ea însăși un rotund de edificii organice înfrățite — a sporit exigența în pregătirea viitorilor specialiști ai recoltelor obligatoriu superioare. Iașul a dat agriculturii românești pînă acum peste 4 000 de ingineri. Dar, cei din primele serii, reveniți la Alma Mater pentru tradiționalele întîlniri de promoții, nu-și

mai recunosc institutul. O dată cu agricultura țării, a crescut între perdelele hortiviticole de la Copou o adevărată cetate albă. Un complex format din trei mari corpuri de clădiri cuprinzînd amfiteatre, laboratoare, clinici, cămine, cantine, continuate cu stațiunea didactică experimentală, care la rîndul ei se învecinează cu stațiunea experimentală hortiviticolă, cu grădina botanică, terenurile liceului agricol și podgoriile I.A.S. Copou.

Mai explicit, ne aflăm în fața unei uriașe cărți pe care agricultura, privită sub toate aspectele, o deschide direct la îndemîna studentului.

Apreciînd dotarea cu totul modernă, de la aula centrală pînă la aparatura din ferma didactică, urmărind activitatea din laboratoare, clinici și terenuri experimentale, te vei convinge că tot ce se predă și se asimilează în cetatea albă de la Copou stă sub semnul viitorului, în sensul celor stabilite de documentele Congresului al X-lea: „O caracteristică importantă a dezvoltării economice în viitor o va constitui promovarea mai intensă a cuceririlor științei și tehnicii contemporane”.

Aurel LEON

MEDALII PE CATIFEAUA VINULUI

Sîntem în vilele Stațiunii experimentale horti-viticole din Minișul podgoriei arădane. De sus, de pe creasta dealului deosebit în jur spinării și pante care se risipesc excentric cît putem cuprinde cu ochii, fiecare purtînd povara dulce a viței, a livezilor de pomi fructiferi, a grădinilor îmbelșugate.

O imagine cum nu se poate mai puternică, care pare a exprima plastic însăși ideea pe care tocmai mi-o dezvoltă ing. Gh. Calistrat, directorul stațiunii în legătură cu roșturile acesteia, de a cucerii noi cunoștințe despre forța pământului și a cliimei, despre noi soiuri și noi metode în interesul răspîndirii lor cît mai largi cu putință, în jur mai întii și apoi tot mai departe, și mai departe la producătorii agricoli ai zilelor noastre. În acest sens, stațiunea este o bună furnizoare de material săditor și de altoi. Mai mult decît atât aici se școlarizează anual numeroși membri ai cooperativei agricole de producție care sînt inițiați în tainele delicate ale horti-viticulturii.

După ce-am mai străbătut sălile de curs și laboratoarele unde se desfășoară de obicei acest învățămînt ne-am apropiat cu o ușoară accelerare a bătăilor de inimă de ceea ce Ionel Teodoreanu numea o-dinioară „odaia de somn a vinului”: pivnița. Aici, bărbatul întîlnește vinul într-o intimitate pe care nicăieri n-o mai găsește, o intimitate atît de parfumată și de dulce încît bucuria ei își caută neapărat exorimare în forme care sînt specifice poeziei. Unui Muscat-Ottonel pufos ca o catifea, de care te pătrunzi plener „cu nasul, cu ochii și cu cerul gurii” vorba lui Colas Breugnon — musai să-i asociezi ceea ce dă mai ales și mai filtrat spiritul omeneș; vorba tînde și ea să devină vers de catifea, ca și gîndirea limpezită de soarele și dulceața pământului adunată în licoarea din paharul de cristal.

La stațiunea experimentală din Miniș am avut revelația catifelei pătrunzînd mai adînc în intimitatea celui Muscat-Ottonel de vrednică amintire; și așa mi s-a întins în față o mare suprafață de catifea albastră pe care străluceau — ca pe un cer de noapte senină — puzderie de medalii de aur și de argint, cucerite la Montpellier, la Liubliana, la Tbilisi, la Budapesta, la Bratislava, numai locuri de mare întrecere între podgorii din multe țări și de vrednică tradiție și renume. Din totalul de 41 de medalii cu care se mîndrește stațiunea de la Miniș, numai una este de bronz, una singură față de toate celelalte care sînt de aur și de argint.

Mircea ȘERBĂNESCU

Descîns din ambianța modernă a Mediașului în atmosfera pădurilor și crîngurilor limpezi ale Moșnei, cîldătorul trăiește sentimentul purificării, de reîntoarcere la natură. Așezarea aceasta, cu peste 3 000 de locuitori, pîtită printre dealurile ce foșnesc de clorofila tonifiantă a codrilor și pașiștilor, are un trecut glorios. Pe măsura acestuia vor moșnenii să-și clădească prezentul și să-și prefigureze viitorul. Și visurile lor, de oameni harnici, mîndri și drepți, au contururi precise. Și materializarea viselor e o problemă care, în condițiile actuale, și-a găsit o rezolvare meritorie.

Natura a fost mamă-vitregă cu locurile moșnenilor. Cu multe sute de ani în urmă, cîntunul era situat undeva, între păduri, la locul numit Gesdorf, acum o pășune la cîțiva kilometri de sat. Dar, spune legenda, într-o primăvară azurie a venit o pasăre, a rupt o ramură strălucind de verdeașă și a zburat spre nord. Și oamenii i-au urmat zborul. În locul unde mesagerul destinului s-a oprit au pus băștinașii piatra de fundament a comunei, care astăzi se cheamă Moșna. Era în plin Ev mediu, înainte ca Ștefan cel Mare al Moldovei să fi văzut lumina zilei. Pentru că în jurul anului 1 400 moșnenii ridică „Cetatea”, construcția masivă cu scop declarat de a asigura permanentizarea în vreme a

PĂMÎNTURILE MILIONARILOR

voinței coborîtorilor din daci și romani.

Zbuciumul istoriei a lăsat urme adînci pe dealurile Moșnei, în suflutele oamenilor. Dealuri spălate de ploii, bătute de vînturi, pămînt rînit de vaierul puhoaielor și de semeția impilatorilor. Dar oamenii iubesc statornic aceste locuri. Ei știu că dragostea lor transfigurează cîmpurile. Și nobila lor pasiune pentru conjugarea frumosului din natură cu belșugul vieții lor de toate zilele nu a fost posibilă decît în anii aceștia, ai socialismului. În 1950 ia naștere cooperativa agricolă de producție. Ca orice început — a fost greu. Greu și plin de învățăminte.

Orientîndu-și producția spre acele sectoare care s-au dovedit extrem de rentabile, care valorifică în chip superior condițiile naturale existente, cooperanții din Moșna și-au dezvoltat un puternic sector viticol. De la cîteva hectare de vie, cîte erau în 1950, azi podgoria cooperanților se întinde pe 114 hectare. Dealuri sistematizate, în care mîna omului a introdus ordine, spre satisfacerea trebuințelor sale. Și în anul trecut coo-

peranții din Moșna au realizat o producție de aproape 4 000 kg de struguri la hectar. Anul acesta ei și-au propus să obțină 4 700 kg la hectar și au toate condițiile pentru ca această producție să fie depășită. Venituri mari au obținut cooperanții din Moșna în anul trecut din valorificarea vișelor de vie produse în pepiniera lor. De pe 8 hectare s-au realizat 400 000 de vișe clasa I, a căror valorificare a adus în casierie 800 000 lei, față de prevederea de 700 000.

Insoțit de brigadierii Mihail Ferrolend și Andrei Schuller, precum și de președintele unității, Ioan Prișcă, am vizitat, pepiniera de vișe, care anul acesta se întinde pe 10 hectare. Terenul desfundat din toamnă a fost bilonat imediat după ce zăpada s-a călătorit. Cele 1 550 000 vișe de vie altoite în martie și aprilie se „odihneau”, întinzînd spre cer brațe verzi.

„Facem toate lucrările după timpic, ne spune președintele Ioan Prișcă. Trebuie să realizăm minimum 550 000 de vișe de clasa I. Avem un plan de 1 100 000 de lei venit de la pepinieră pentru anul în curs. Cred însă că vom depăși 1 200 000 de lei”.

Și cooperanții au încredere în cuvintele președintelui. Pentru că, prin munca oamenilor, dealurile Moșnei au devenit mine de aur.

Gh. GRĂDINARU

Se poate vorbi despre vara acestui an ca despre un anotimp cu adevărat al realizărilor creatoare, pentru a întâmpina cu succese deosebite în toate domeniile de activitate Congresul al X-lea al partidului și împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

Întrecerea socialistă, factor dinamic, clocotitor în obținerea succeselor poate fi măsurată la ridicata nivel pe graficul îndeplinirii sarcinilor constructive și în unitățile agricole. Străduindu-se să se prezinte la cele două mari sărbători cu planurile îndeplinite și depășite oamenii ogoarelor — muncitori, ingineri, tehnicieni, lucrători de toate profesiunile — fac în aceste zile un bilanț sobru dar emoționant, comparând angajamentele luate la începutul anului cu rezultate obținute până în prezent.

Analizele demonstrează că în I.A.S., I.M.A., stațiuni experimentale, în toate unitățile de sub îndrumarea Consiliului Superior al Agriculturii s-a muncit cu entuziasm și energie, cu pricepere și voință de a se răspunde cu fapte remarcabile chemării la întrecere inițiată de către conferințele organizațiilor de partid ale Municipiului București și județului Timiș.

Întrecerea socialistă organizată de sindicate, pe baza obiectivelor stabilite de Directivele C.C. al P.C.R., a dezvoltat și dezvoltă și în unitățile agricole o amplă mișcare de masă în vederea mobilizării oamenilor spre a participa cu avînt la sporirea producției vegetale și animale.

Trebuie subliniat că, așa cum s-a precizat în Chemarea Consiliului Central al U.G.S.R., organele și organizațiile sindicale s-au preocupat să desfășoare o susținută muncă organizatorică în vederea desfășurării întrecerii socialiste în bune condiții, atrăgînd în această mișcare de masă colectivele unităților.

În lumina sarcinilor noi, cu mult mai complexe în comparație cu anii trecuți, comitetul Uniunii noastre a întreprins încă din toamna anului trecut un studiu cu privire la desfășurarea întrecerii socialiste, fapt ce a condus la îmbunătățirea organizării și desfășurării acesteia în întreprinderile agricole de stat. De asemenea, a fost analizată activitatea desfășurată în acest domeniu pe primul trimestru al anului curent, lucru ce a determinat luarea unor măsuri corespunzătoare în vederea intensificării întrecerii socialiste, iar recent au fost stabilite unitățile fruntașe pe prima jumătate a anului.

Apreciem că sindicatele din unitățile agricole de stat au primit un sprijin efectiv și concret în cunoașterea și răspîndirea experienței bune, prin acțiunile întreprinse de organele teritoriale ale U.G.S.R., ca cele din județele Ilfov, Vaslui, Mureș, Ialomița, Teleorman, Brăila și altele care au organizat cu un număr însemnat de activiști sindicali și specialiști consfătuiri, simpozioane, schimburi de experiență pe teme ale științei și tehnicii agricole avansate.

Este, de asemenea, cert că acordarea distincțiilor unităților fruntașe și evidențiate pentru activitatea din anul trecut, evidențierea periodică a unităților care se situează în fruntea întrecerii socialiste, a celor mai buni din cadrul concursurilor organizate în agricultură au influențat pozitiv luarea de măsuri pentru obținerea de noi rezultate în producție.

În mod deosebit s-au evidențiat în întrecerea socialistă colectivele de muncă din întreprinderile agricole de stat Pecica-Arad, I.A.S. Iași, I.M.A. Castelu-Constanța, Uzina de reparații Timișoara, Întreprinderea de valorificare cerealelor Ilfov, I.M.T.L.I.F. Brăila etc., ceea ce demonstrează că s-a statornicit în numeroase unități un avînt continuu pentru obținerea de noi succese în producție.

Se poate aprecia că anul acesta organele sindicale din agricultură au organizat mai bine întrecerea socialistă. În unele unități o formație de lucru a chemat la întrecere toate colectivele de muncă de la celelalte ferme (în cazul

tați au organizat schimburi de experiență, consfătuiri cu fruntașii și evidențiații în întrecerea socialistă. În I.A.S. din Trustul zonal Galați, în trusturile de construcții pentru îmbunătățiri funciare, într-un însemnat număr de întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, pentru popularizarea experienței bune, a rezultatelor obținute în întrecerea socialistă, se folosește cu succes foaia volantă, gazeta de perete precum și alte mijloace.

Demn de subliniat e faptul că, avînd sprijinul conducerilor unităților, comitele sindicatelor s-au străduit să urmărească îndeplinirea măsurilor tehnico-organizatorice solicitate de îndeplinirea planului și a angajamentelor asumate.

În acest fel, în primul semestru al anului în curs, cu toate greutățile pricinuite de vreme, care au influențat defavorabil activitatea în ferme, întreprinderile agricole de stat au realizat și depășit planul producției marfă la carne, la producția de ouă, au livrat pentru consumul populației mai mult lapte și alte produse, în

au obținut și lucrătorii din întreprinderile de valorificare cerealelor, din instituțiile de cercetări agricole și pentru proiectări.

Definind dimensiunile întrecerii socialiste, aprecierile de mai sus nu ne pot opri să nu subliniem că mai sînt și unități agricole care nu au realizat planul de producție la toți indicatorii. Sînt I.A.S. în cadrul cărora planul de producție la carne și lapte, sporul mediu zilnic de creștere în greutate a animalelor nu a fost îndeplinit, de asemenea, în unele I.M.A. planul primului semestru n-a fost realizat, după cum multe unități ale Departamentului de îmbunătățiri funciare au rămineri în urmă în realizarea planului. Nu trebuie ocolit de loc adevărul că în astfel de unități deficiențele se datoresc nu numai conducerilor, ci și organelor sindicale, care nu le-au sprijinit pe primele în suficientă măsură sora a găsi cele mai bune soluții care să mobilizeze oamenii către îndeplinirea planurilor și a angajamentelor luate.

Cercetînd cauzele acestor rezultate slabe se poate constata că unele comitete ale sindicatelor își desfășoară activitatea încă, formal, nu sprijină ținerea unor evidențe clare a rezultatelor obținute în muncă de către oameni și formațiile de lucru, nu popularizează angajamentele și succesele — atunci cînd se obțin, nu generalizează experiența fruntașilor.

Congresul al X-lea al partidului a stabilit obiective concrete, deosebit de importante, punînd în fața lucrătorilor din unitățile agricole de stat sarcini de seamă. Pentru a le îndeplini cu cinste, este necesar ca această minunată pirghie, întrecerea socialistă, să fie folosită din plin. Baza întrecerii trebuie să o constituie angajamentele individuale și pe formații de lucru. Organele sindicale au datoria să întreprindă analize temeinice cu privire la îndeplinirea angajamentelor, astfel încît să poată fi luate măsurile convenite pentru buna desfășurare a procesului de producție și a întrecerii socialiste.

Experiența bună în organizarea întrecerii trebuie pretutindeni popularizată și generalizată. De asemenea, se impune ca în acordarea titlului de evidențiat și de fruntaș în întrecerea socialistă să fie înlăturat formalismul. Comitetului sindicatelor îi revine îndatorirea de a sprijini birourile grupelor sindicale și conducerile fermelor, ale secțiilor de mecanizare etc. în stabilirea indicilor de comparabilitate, specifici fiecărui loc de muncă, astfel încît obținerea titlului de evidențiat și fruntaș să ducă la mobilizarea salariaților pentru obținerea de noi succese.

Prin munca fiecăruia dintre noi să transformăm întrecerea socialistă în cel mai eficient instrument de manifestare organizată a emulației, de canalizare a aptitudinilor, talentului, priceperii și energiei oamenilor, în scopul utilizării celor mai bune metode pentru sporirea producției agricole, contribuînd astfel la înflorirea economiei naționale, la creșterea bunăstării întregului nostru popor.

OBIECTIVE CONCRETE, ÎNTRECERE ÎNSUFLEȘITĂ

Anton STOIANOVICI

președintele Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

I.A.S.-urilor), secțiile de mecanizare (în I.M.A.) — șantierele de hidroameliorații, bazele de recepție etc. Pe de altă parte, s-a căutat ca angajamentele luate să oglindescă posibilitățile și rezervele disponibile în unități, astfel încît fiecare salariat să fie îndemnat să participe la întrecere conștient că este pe deplin posibilă realizarea unor indici superiori în ce privește utilizarea tractoarelor și mașinilor agricole, folosirea mai rațională a terenurilor etc.

Angajamentele luate au reflectat pe deplin această nouă conștiință a oamenilor, entuziasmul lor constructiv. Lucrătorii din I.A.S., de exemplu s-au angajat să obțină peste plan, în acest an, 133 000 tone de cereale și plante tehnice, 81 000 hl. de lapte de vacă, peste 6 650 tone de carne Mecanicii agricole din I.M.A. și-au luat angajamentul, la rîndu-le, să depășească volumul de lucrări cu 83 319 000 lei și să realizeze economii la cheltuieli în valoare de 81 661 000 lei.

Comitetele sindicatelor din unele uni-

comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Lucrătorii din întreprinderile agricole de stat din Trustul zonal Iași, bunăoară, au obținut mai mult față de plan cu peste 9 000 hl de lapte, cei din Trustul zonal Brașov peste 1 100 tone de carne, iar cei din Trustul zonal Ploiești cu peste șapte milioane de ouă. Succese asemănătoare au înregistrat și lucrătorii din unitățile Trusturilor zonale București, Craiova și Oradea.

Realizări importante au obținut și colectivele de muncă din uzinele de reparații, care au depășit planul producției globale și marfă, al fabricației de piese, al reparațiilor de motoare și tractoare, al instalațiilor de irigații, îndeplinind și angajamentul cu privire la beneficii, și întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, sector unde planul de lucrări exprimat valoric, a fost realizat în primele șase luni ale anului în proporție de 111,9 la sută, cu o depășire de 136 milioane lei. În întâmpinarea Congresului al X-lea al partidului și a aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei, rezultate bune

CONCURS DE ADMITERE ÎN UNITĂȚILE ȘCOLARE DE ÎNVĂȚĂMÎNT AGRICOL

Direcția generală a învățămîntului și propagandei agricole, aduce la cunoștința celor interesați că în sesiunea septembrie a.c. se va ține concurs de admitere la școlile profesionale, școlile de maiștri, școlile de specializare postliceală și liceele agricole, pentru ocuparea locurilor libere după cum urmează :

1. Școli profesionale — cursuri de zi — între 3 și 10 septembrie a.c.
2. Școli profesionale — ucenicie la locul de muncă — între 1 și 10 septembrie a.c.
3. Școli de maiștri — între 3 și 10 septembrie a.c.
4. Școli de specializare postliceală — între 25 și 30 septembrie a.c.
5. Liceele agricole — cursuri de zi la toate specialitățile și cursuri fără frecvență numai pentru specialitatea „contabilitate și merceologie agricolă” — între 1 și 9 septembrie a.c.
6. Înscrierile la concursul de admitere pentru școlile profesionale, școlile de maiștri și liceele agricole se vor

face pînă la 31 august a.c. la sediul unităților școlare respective.

— Pentru școlile de specializare postliceală, înscrierile la concursul de admitere se vor face între 1 și 22 septembrie a.c. la sediul școlilor.

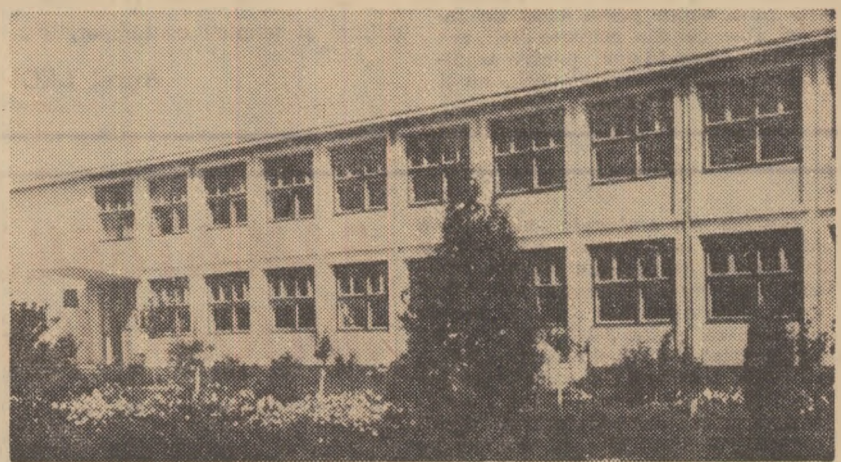
— Pentru pregătirea prin ucenicie la locul de muncă, înscrierile se vor face la sediile unităților care au plan de școlarizare, pînă la 31 august a.c.

7. Concursul de admitere constă din :

a) Pentru școlile profesionale și liceele agricole, probe scrise și orale la limba română și matematică, din materia claselor V—VIII ale școlii generale.

b) Pentru școlile de maiștri, probă scrisă și orală la matematică și probă orală, la tehnologia meseriei, din materia prevăzută în programele școlare ale școlilor profesionale.

Informații suplimentare cu privire la numărul locurilor pentru care se organizează concursuri și condițiile de admitere se pot obține de la sediile unităților școlare respective, precum și de la Inspectoratele școlare județene.

În ultimii ani a crescut considerabil baza tehnico-materială a învățămîntului agricol. În fotografia de sus : noua clădire a școlii profesionale de mecanică agricolă de pe lângă I.M.A. Florești, județul Vrancea ; jos — aspect dintr-un laborator al Centrului școlar agricol Craiova, județul Dolj.

SILVICULTURA

PE NOI TREPTE ALE PROGRESULUI

Convorbire cu tov. ing. Gheorghe FENEȘER
secretar general în Departamentul silviculturii

— Intregul nostru popor sărbătorește la 23 August, împlinirea unui pătrar de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist. În răstimpul amintit au fost obținute rezultate remarcabile și în dezvoltarea patrimoniului forestier. Ce arată bilanțul acestor ani ?

— Desigur este foarte greu să redai în câteva cuvinte acest lucru. Un fapt este sigur. Și în silvicultură — ca, de altfel, în toate ramurile economiei naționale — saltul cantitativ și calitativ înregistrat în perioada de la eliberarea țării și pînă în prezent este urias. Există foarte multe date, fapte, evenimente care atestă progresul înregistrat în domeniul refacerii și măririi potențialului productiv al pădurilor, exploatarea din ce în ce mai rațională a acestei avuții naționale. Să punem față în față câteva cifre. Pînă în 1944 peste 53 la sută din pădurile noastre erau gospodărite mai mult empiric, neexistînd amenajamente silvice. În numai opt ani (1948—1956) s-au întocmit amenajamente silvice pentru toate pădurile țării. Putem afirma că, în prezent, România se situează printre primele țări din Europa cu fondul forestier integral amenajat.

Noi am moștenit de la burghezo-moșierime o situație grea în ceea ce privește pădurile. Din cauza exploatarea nerațională, o mare suprafață de terenuri a rămas desgolită, neproductivă, supusă pericolului eroziunii. În anii noștri a fost declanșată pe plan național o adevărată campanie pentru refacerea fondului silvic, un accent deosebit punîndu-se pe împăduriri și pe completarea golurilor. Să facem din nou apel la cifre. În perioada 1945—1969 au fost împădurite circa 1 600 000 de hectare, din care aproape 1 300 000 integral. Cred că este interesant de arătat că în anul 1960, bunăoară, volumul lucrărilor de împăduriri, raportat la cel din 1938, a fost cu aproape 200 la sută mai mare. În acțiunea amintită un accent deosebit s-a pus și se pune pe creșterea ponderii speciilor de rășinoase și a celor repede crescătoare. Paralel cu acestea au fost create condiții din ce în ce mai bune pentru paza pădurilor și apărarea acestora împotriva atacului bolilor și dăunătorilor, introducîndu-se în producție pe scară din ce în ce mai largă metode din cele mai moderne de întreținere a plantațiilor. Toate acestea au dus la sporirea cantitativă și calitativă a masei lemnoase la unitatea de suprafață, la exploatarea mai gospodărească a pădurilor. În această privință merită amintit faptul că paralel cu refacerea și dezvoltarea patrimoniului silvic a crescut și s-a modernizat rețeaua de transport a masei lemnoase. În ultimul sfert de veac au fost construite peste 14 000 km. de drumuri, față de 2 000 km cîți erau în 1938.

Aminteam mai înainte că în țara noastră au existat și există în zona pădurilor suprafețe de terenuri degradate, situate pe pante mari. Între 1944—1963 s-au împădurit și completat goluri pe 125 000 hectare, pe terenuri degradate, îmbinate cu terase simple sau sprijinite pe gârdulețe și cleionaje. Totodată, s-au executat lucrări hidrotehnice din piatră și beton — praguri, baraje, canale de evacuare a apelor — însumînd 920 000 de metri cubi. Dacă comparăm lucrările efectuate în această perioadă cu cele dinaintea de 1944 se constată o creștere a ritmului mediu anual între 1,3—8,5 ori.

— Acestea sînt, în linii mari, realizările. Dar perspectiva ?

— Jaloanele activității noastre viitoare au fost indicate clar, precis, de documentele Congresului al X-lea al P.C.R. Alături de întregul nostru popor, silvicultorii sînt hotărîți să treacă fără întîrziere la transpunerea în fapt a programului preconizat de partid. Vom continua în ritm intens acțiunile privind conservarea, refacerea și dezvoltarea patrimoniului forestier. În perioada anilor 1971—1975 se vor împăduri și completa goluri pe o suprafață de 270 000—280 000 de hectare, prioritate acordîndu-se speciilor forestiere de mare productivitate cum sînt: molidul, pinul, bradul, laricele, duglasul — dintre rășinoase, plopul, salcîmul și salcia

— dintre foioase. Procentul de specii rășinoase va trebui să ajungă la 65—70 la sută.

În fondul nostru silvic există încă suprafețe acoperite cu păduri de slabă productivitate. Va trebui deci să ne ocupăm mai intens de refacerea acestor arborete, respectiv de înlocuirea lor cu culturi mai productive.

Se cuvine să vorbim și de un obiectiv nou în activitatea noastră viitoare : este vorba de înființarea unor plantații speciale destinate producerii lemnului de celuloză, mult solicitat de industria prelucrătoare. Aceste plantații vor atinge în 1975 suprafața de 100 000 hectare.

— Activitatea silvicultorilor nu se rezumă la îndeplinirea obiectivelor amintite. Ea îmbracă aspecte mult mai multiple. Ne referim, în primul rînd, la valorificarea produselor accesorii ale pădurilor și la gospodărirea fondului cinegetic și piscicol. Ce ne puteți spune în această privință ?

— Prin natura lor, pădurile țării noastre oferă, în afară de masa lemnoasă, și alte surse care pot contribui la rentabilizarea activității în silvicultură. Astfel, valorificarea în condiții superioare a produselor accesorii — ciuperci comestibile, fructe, rășină, floare de tei, produse apicole și altele — a constituit și constituie una din principalele sarcini ale economiei forestiere. Să luăm, bunăoară, un produs deosebit de solicitat atît pe piața internă cit și la export : ciupercile comestibile din flora spontană. De la numai 436 de tone recoltate în anul 1962

am obținut în anul trecut 13 000 de tone. În ultimii ani a fost mărită și perfecționată rețeaua centrelor permanente de prelucrare și valorificare a fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile. În prezent, circa 85 la sută din fructele de pădure sînt livrate sub diferite sortimente mult căutate de consumatori. Aceeași importanță se acordă și celorlalte produse accesorii ale pădurilor noastre.

Și acum, pe scurt, despre preocupările noastre în ceea ce privește dezvoltarea vîntoarei și pescuitului în apele de munte. Dezvoltarea efectivelor de vînat din speciile cele mai căutate stă permanent în atenția noastră. În scopul îmbogățirii unor fonduri de vîntoare din zona de cîmpie se prevede — printre alte acțiuni — extinderea fazanierilor actuale. În prezent, a fost terminat primul complex de creștere fazanilor de la Păușa, în județul Bihor, cu o capacitate de 36 000 de păsări. Intenționăm să mai ridicăm în anul viitor un complex asemănător la Gherghița, județul Prahova.

În ce privește salmonicultura, vom continua în ritm mai intens repopularea apelor de munte, inclusiv a lacurilor de acumulare și alpine, cu păstrăvi indigeni, specie mult căutată de pescarii sportivi.

Iată, așa dar, câteva din rezultatele și perspectivele muncii noastre, activitate care dovedește că silvicultura — alături de celelalte sectoare ale economiei naționale — pășește pe noi trepte ale progresului.

Convorbire realizată
de ing. N. FLORIAN

- Potrivit calculelor făcute de specialiștii silvici, în intervalul 1974—1976 se prevede să se obțină o producție de 82 000 mc lemn de celuloză, iar în 1977—1980 — 178 000 mc.
- În ultimii doi ani au fost valorificate — pe lîngă ciuperci comestibile și fructe — și alte produse accesorii ale pădurilor : 158 tone de floare de tei, 5 000 tone de rășină, 17 000 tone de răchită și altele.
- Produsele de vîntoare românești sînt mult apreciate în diferitele competiții internaționale, ceea ce dovedește calitatea lor superioară. La expozițiile organizate la Florența (1964) și Novi Sad (1967), trofeele de vîntoare românești expuse au fost distinse cu 356 medalii, din care 328 de aur, 25 de argint și 3 de bronz.

Printre metodele moderne folosite la Stațiunea experimentală silvică Corneliu, județul Ilfov, la întreținerea plantațiilor tinere, irigarea ocupă un loc de frunte

Peisajul minunat al munților noștri este an de an întregit cu noi construcții menite să contribuie la dezvoltarea vîntoarei și pescuitului sportiv

AL TREILEA CONCURS NAȚIONAL AL STRUGURILOR DE MASĂ

În zilele de 18 și 19 august a.c., la Institutul agronomic — București s-a ținut prima etapă a celui de al III-lea Concurș național al strugurilor de masă. Organizat în patru etape — struguri timpurii, mijlocii, târzi și conservați — Concurșul are ca obiectiv principal, așa cum sublinia cu prilejul deschiderii competiției prof. dr. doc. David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, să contribuie la adâncirea cunoștințelor asupra potențialului natural al podgoriilor țării noastre și la consacarea unor podgorii și centre viticole producătoare de struguri de masă.

La prima etapă, așadar, s-au confruntat cele dintii arome și dulceați ale podgoriilor românești. Au fost prezentate în concurs 74 de probe de struguri din soiuri timpurii, dintre care 39 de către

intreprinderile agricole de stat, 26 de către I.C.V.V. și stațiunile experimentale, 6 de către cooperativele agricole și 3 de către Institutul agronomic „N. Bălcescu”. În total au intrat în competiție 26 de unități, cu un număr de 11 soiuri. Pondera cea mai mare au avut-o probele din soiurile Cardinal (38) și Regina viilor (21).

De remarcat că față de precedentele concursuri similare, la cel din acest an normele de organizare și desfășurare au fost îmbunătățite în ceea ce privește criteriile de apreciere și notare a probelor. De asemenea, fiecare probă prezentată a fost însoțită de o fișă care a cuprins o serie de indicatori de producție, ce vor folosi ulterior la elaborarea unei analize aprofundate.

Într-un număr viitor vom publica rezultatele concursului.

Microinterviu

MIERE... SINTETICĂ

În birou a intrat un bărbat înalt, spătos, cu privire împede, veselă. Se prezintă: inginerul normator Dorin Siderciuc, de la I.A.S. Giurgiu. Scoate dintr-o servietă voluminoasă un borcan și îl așează pe masă.

— Aveți o linguriță? ne întreabă. Gustăți.

Gustăm și rămânem oarecum nedumeriți.

— Miere, zice unul dintre noi.
— Da, miere, recunoaște oaspetele. Dar nu de albine, ci... sintetică!

— Cum ați obținut-o?
— E o istorie ce s-a derulat în ritmul unui film. Anul trecut, eram șeful fermei Gogoșari a întreprinderii noastre și

recoltam polen de porumb pentru a spori și pe această cale rentabilitatea unității. Cu acest prilej, mi-a venit ideea să reeditez fenomenul producerii mierii de către albine, dar pe cale industrială. În colaborare cu doctorul Nicolae Popescu de la Laboratorul central de analiza alimentelor din București, am început experiențele. Din noiembrie 1968 și pînă la 23 mai 1969 am lucrat continuu, la început cu destule nereușite. Pînă la urmă însă am izbutit să punem la punct procedeul necesar fabricării mierii pe cale industrială. După cum vedeți — iată și un buletin de analiză de la Laboratorul de controlul alimentelor eliberat chiar azi — proba corespunde perfect organoleptic și chimic, fiind identică din punct de vedere nutritiv cu cea produsă de albine.

— Cu alte cuvinte, e vorba de o foarte importantă invenție.

— Procedeul nostru a fost înaintat într-adevăr la Oficiul de stat pentru invenții — înregistrat sub nr. 60089 — și este studiat în prezent cu atenție.

MÎNDRIA CONSTRUCTORILOR DE AUTOTURISME

Constructorii de autoturisme de la Pitești trăiesc zile de întrecere pentru a da limuzinei românești noi profiluri, noi accelerații. De curînd, ei au dat drumul de pe banda de montaj autoturismului purtînd numărul 10 000. Potrivit afirmațiilor directorului general al uzinei, în 1975 aici urmează să se realizeze o producție anuală de 60 000 de autoturisme față de 50 000 cît s-a prevăzut inițial. Chiar în 1970 producția de autoturisme va fi mai mare cu peste 30 la sută, iar de cutii de viteză „Estafett”, cu 15 la sută.

Uzina e mare și ultramodernă; ea a fost realizată în mai puțin de 24 de luni, constructorii ei depunînd, în acest scop, eforturi deosebite. N-a fost ușor să pătrundă și trenul pînă aici, să se instaleze linia de înaltă tensiune. Iar acum, în vechea pădure seculară există drumuri asfaltate, căi ferate.

Pășim în hala principală a uzinei, ultramodernă, un univers al agregatelor de înaltă tehnicitate, minuite de flăcăi și fete în halate impecabile, care sînt meșterii de azi și de mâine ai automobilului românesc. Inginerul Mihai Andrei, unul dintre cei care au făcut primii pași pe locurile unde azi se află uzina, informează cu mîndrie că fiecare al optulea salariat este inginer și fiecare al patrulea are cel puțin studii tehnice. Nici nu se putea altfel: un autoturism de talie mondială nu

poate fi realizat decît de oameni stăpîni la perfecție pe meserie.

În scopul îngemănării experienței căpătate în construcția de mașini cu tineretea, uzina de piese-auto de la Colibași s-a contopit cu cea de autoturisme, devenind un tot sub o firmă comună: Uzina de autoturisme Pitești.

Poposind pe firul procesului de producție adunăm noi imagini, noi impresii și amănunte. În primul rînd, ne sînt relatate caracteristicile principale ale autoturismului românesc: e un automobil de tip „Renault”, cu motor Sierra de 1100 cm.c. plasat în spate, de 46 C.P., capabil să dezvolte o viteză de 135 km pe oră, cu un consum modest de 7 litri de benzină la suta le kilometri. În fabricația lui se folosesc, cu bune rezultate, unele piese și accesorii cu produse în țară. Uzina colaborează cu alte întreprinderi cum sînt: „Tractorul”, „Steagul roșu”. Uzina de autobuze București, Uzina mecanică Muscel etc. Sînt nume binecunoscute de uzine românești care și-au trimis aici muncitorii cu înaltă calificare care să pună serios umărul la zămislirea autoturismului românesc „Dacia 1100”.

Este de relevat și preocuparea legată de activitatea serviciilor post-vînzare și post-garanție, de asigurarea de piese de schimb, cît și de organizarea pe teritoriul țării a unei rețele de unități de prestări de servicii.

Gh. CÎRSTEA

Joc și cîntec

Între 9 și 18 august Bucureștiul a găzduit faza finală a celui de al IX-lea Concurș republican al formațiilor muzicale coregrafice din cadrul așezămintelor culturale, sindicatelor, caselor de cultură ale tineretului și cooperativelor meșteșugărești. Vreme de zece zile, pe scenele de concurs ale finalei s-au întrecut 450 de formații, cu peste 15 000 de artiști amatori, reprezentanți ai tuturor județelor. S-au întîlnit și și-au confruntat măiestria și talentul formații de dansuri și corale, ansambluri folclorice, tarafuri și fanfare, grupuri vocale și in-

strumentale, soliști vocali, instrumentiști și dansatori. De remarcat, că o bună parte dintre finaliști sînt locuitori ai mediului sătesc.

Emisari de frunte ai celor peste 215 000 de artiști amatori, care s-au întrecut în fazele precedente ale concursului, finaliștii au închinat arta lor plină de frumusețe și prospețime marilor evenimente ale acestui august fierbinte. Competiția, în ansamblul ei, a constituit un real mijloc de afirmare a talentelor din popor, a inestimabilei bogății și varietăți a artei noastre populare.

Buletin agrometeorologic

tenia, cantitățile de apă căzute au oscilat între 10 și 30 mm, pe cînd în sudul țării ele au fost mai mici de 10 mm.

Creșterea temperaturilor în aer și sol, precum și insolația intensă au ameliorat condițiile de vegetație ale culturilor, favorizînd în același timp acumularea zahărului la sfeclă și procesele de maturizare la culturile prășitoare, vii și pomi.

Timpul probabil pentru intervalul 23—29 august. Vremea în curs de răcire, mai ales în a doua parte a intervalului. Cerul va fi temporar noros și vor cădea ploai locale, mai ales sub formă de averse.

Vîntul va sufla potrivit, predominant din sectorul nord-vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 10° și 20°, iar maximele între 19° și 29°.

Din programul de televiziune

pe săptămîna 24—30 august

DUMINICA: Programul I: 8,30 — Deschiderea emisiunii. De strajă patriei; 9,30 — Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 11,00 — ORA SATULUI. Din cuprins: ● Pagini de cronică: Satul românesc contemporan ● Reportaj-anchetă: Bilanț la o aniversare ● Săptămîna pe ogoare în imagini ● Muzica populară românească; 12,00 — Concert simfonic; 13,00 — Armonii estivale; 13,30 — Inchiderea emisiunii; 17,00 — FOTBAL: Steaua — U.T.A. (Diviz a națională A). Transmisii de la Stadionul „23 August”; 18,45 — Roman foileton: „Povestea unei femei”. Serial realizat de Televiziunea din R.D.G. (ultimul episod): 19,50 — Agenda Festivalului și concursului internațional de folclor-România '69; 22,15 ● TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,30 — „Steaua speranțelor — emisiune cu participanți ai concursului „Steaua fără nume”; 21,30 — Seară de teatru TV: „Arcul de Triumf” de Aurel Baranga; 23,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,45 — Telesport. Programul II: 20,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,30 — Trinom cinematografic. Ecranizări după clasici; 22,25 — Roman foileton: „Lunga vară fierbinte” (XV).

LUNI: 17,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17,35 — Lumea copiilor; 17,50 — Studioul școlărilor; 18,20 — Ateneul tineretului; 18,50 — Criterii. Carnet cinematografic; 19,15 — Interpretări de muzică populară; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Între metronom și cronometru; 21,00 — Roman foileton: „Lunga vară fierbinte” (XVII). O zi furtunoasă; 21,50 — Muzică ușoară românească; 22,05

— Agenda Festivalului și concursului internațional de folclor-România '69; 22,15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22,35 — Cadran — emisiune de actualitate internațională.

MĂRTI: 17,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17,35 — Lumea copiilor; 18,00 — Mark Pistruiatul; 19,00 — SPECTACOL DE DESCHIDERE A FESTIVALULUI ȘI CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE FOLCLOR ROMÂNIA '69. Transmisii de la Stadionul Republicii; 20,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 21,00 — Seară de teatru: „Kathleen” de Michel Sayers; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic.

MIERCURI: 10,00 — Limba franceză (reluare); 10,25 — Ce-ați dori să revedeți? Spectacol de teatru: „Don Gill de ciorap verde” de Tirso de Molina; 17,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17,35 — Lumea copiilor; 17,50 — Studioul școlărilor; 18,20 — Dormi ușor... pușor; 18,35 — Criterii. Cronică muzicală; 19,00 — TRANSMISIUNE DE LA EXPOZIȚIA REALIZĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE ROMÂNIA '69; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Festivalul și concursul internațional de folclor România '69. Transmisii de la Opera Română; 20,30 — Tele-cinemateca: „Sanjuro”. O producție a studiourilor japoneze; 22,00 — Reflector; 22,15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22,45 — Convorbiri literare.

JOI: Programul I: 10,00 — Limba engleză (reluare); 10,25 Limba germană (reluare); 10,50 — Ce-ați dori să revedeți? Filmul artistic: „Povestiri din Manhattan”; 17,30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17,35 — Lumea copiilor; 18,05 — Studioul pionierilor; 18,35 — Criterii; 18,55 — Consultație tehnică TV; 19,10 O in-

terpretă îndrăgită a cîntecului moldovenesc: Maria Schipor; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Transfocator; 20,30 — Festivalul și concursul internațional de folclor — România '69; 21,00 — Seară de teatru TV: „Cîntecul Lebedei” de Cehov; 21,55 — Avangardă; 22,10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22,40 — Film TV: „Sărbătoare la castel”.

Programul II: 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Concert simfonic; 20,30 — Film artistic: „H 8” — o producție a studiourilor iugoslave.

VINERI: 10,00 — Limba rusă (reluare); 10,25 — Limba spaniolă (reluare); 17,30 — Atletism. Jocurile balcanice. Transmisii de la Sofia; 19,00 — TRANSMISIUNE DE LA EXPOZIȚIA REALIZĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE ROMÂNIA '69; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Festivalul și concursul internațional de folclor — România '69; 20,30 — Film artistic: „Absentă îndelungată”; 22,00 — Reflector; 22,15 — Mult e dulce și frumoasă; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 23,10 — Cantonete.

SÎMBĂȚA: Programul I: 17,30 — Atletism — Jocurile balcanice; Transmisii de la Sofia; 18,40 — Cheia orașului — emisiune-concurs; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Festivalul și concursul internațional de folclor — România '69; 21,30 — Monografia contemporană; 22,00 — Seară de operă. Transmisii de la Sofia (Interviziune); 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 23,05 — Film serial: „Comisarul Maigret”. Programul II: 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20,00 — Trei melodii pe săptămîna. Interpretată Doina Bada; 20,10 — Recitalul de simfonia seară; 20,30 — Roman foileton: „Lunga vară fierbinte”. „Ingerul rău”.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ – MERIDIANE

OPINII DESPRE ȘTIINȚA ȘI TEHNICĂ AGRICOLĂ ROMÂNEASCĂ

„Noi, specialiștii din R. P. Ungară, R. P. Mongolă, U.R.S.S. și R. S. Cehoslovacă am vizitat cu deosebită plăcere și apreciem activitatea bine organizată a I.C.V.B. „Pasteur”. Vă dorim noi succese în muncă și o legătură cit mai rodnică cu specialiștii țării noastre”.

Din Cartea de onoare a I.C.V.B. „Pasteur”

Rețeaua de cercetări agricole a României îmi era mai mult cunoscută de la diferite reuniuni internaționale, la care specialiștii români au prezentat rapoarte sau comunicări. Dar, ceea ce am văzut acum a întrecut așteptările mele. Am vizitat Institutul de la Fundulea cu stațiile de condiționare a seminței de grâu și de calibrare a seminței de porumb. Institutul de la Valea Călugărească, cu plantațiile moderne de vișă de vie și Stațiunea din Voinești, cu livezile sale intensive în plină floare. Văzind aici sistemul de palmetă, inițiat în Italia și extins apoi în Franța, am tras concluzia că practica modernă nu are frontiere.

Serele de la Ploiești sînt unice în Europa. Sistemul de lucru preconizat îl consider la nivelul tehnicii mondiale, cu unele soluții chiar originale.

Ing. agr. Eladio MORALES Y FRAILE, vicepreședinte al Confederației internaționale a inginerilor agronomi

În cursul șederii în România am vizitat diverse obiective, între care Stațiunea-pilot pentru irigații de la Băneasa, Ferma 30 Decembrie, Institutul de la Fundulea, serele de la Ploiești. Totul m-a impresionat, pentru că mi-a dat prilejul să cunosc stadiul real al cercetărilor științifice în România și pentru că mi-a arătat ceea ce se poate

realiza cu ajutorul tehnicii într-o economie agricolă la scară mare.

A. H. BOERMA, directorul general al F.A.O.

Am vizitat două complexe de creștere și îngrășare a taurinelor, unități cu totul moderne. M-a interesat foarte mult să urmăresc relația forță de muncă — efectiv de animale. Am constatat că indicele ei se află la nivelul cerințelor moderne. Și experiența pe care ați realizat-o în aceste complexe constituie o reușită. Călătoria în țara dumneavoastră mi-a oferit prilejul de a vizita în apropierea orașului Ploiești, marele complex de sere lequmicole. Deși am călătorit în multe țări, o asemenea instalație de 60 de hectare sub sticlă, încă nu am văzut. În afară de aceasta, vizitarea complexului mi-a arătat că este una dintre cele mai moderne întreprinderi de acest fel pe care le-am văzut. Ea reprezintă un exemplu care uimește pe orice specialist.

O impresie deosebită a produs asupra mea Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație, plasat într-o zonă viticolă vastă, în care se cultivă cele mai bune soiuri.

Dr. Herman HOCHERL, ministru federal pentru alimentație, agricultură și silvicultură al R.F. a Germaniei

Am văzut foarte multe lucruri interesante sub aspectul industrializării agriculturii românești și consider că avem multe de învățat noi olandezi. Sînt convins că agricultura românească, prin mecanizare și irigații, va deveni în viitor una din cele mai bogate din Europa.

Pierre LARDINOIS, ministrul agriculturii Olandei

Am fost plăcut surprinși de progresele realizate în agricultura României, în general, și mai ales, pe planul cercetării științifice agricole.

Vizita la Stațiunea experimentală Murfalau, felul în care sînt conduse cercetările în diferite domenii ale viticulturii ne-au lăsat o foarte bună impresie.

Ridha BOUHAJILA, directorul Laboratorului Central al Tunisiei

Taoufik BEN AMOR, inginer, profesor la Școala națională superioară de agricultură din Tunis.

Publicațiile agricole românești prezintă un mare interes pentru cititorii bibliotecii noastre. Vă sîntem recunoscători pentru trimiterea lor.

Scrisoarea Bibliotecii Centrale a Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin” din Moscova.

Lucrările care se întreprind în România în domeniul științelor biologice sînt deosebit de importante și complexe. În timpul scurtei vizite pe care am făcut-o în România, am putut cunoaște o prea mică parte a acestor lucrări. De aceea, nutresc dorința de a reveni pentru a putea lua un contact mai substanțial cu această rodnică activitate.

Prof. Antonio CICCARONE, decanul Facultății de agricultură din Bari — Italia

Vă mulțumim pentru publicațiile românești trimise. Ele reprezintă un interes mare pentru facultatea și studenții noștri.

Scrisoare a Universității din California (S.U.A.)

Combinatul apicol de la Băneasa, o pregnantă expresie a tehnicii de specialitate, inaugurat cu prilejul Congresului jubiliar al Apimondiei, care a avut loc la București, în 1965. În ultimii ani, ca semn al recunoașterii și prețuiri științei agricole românești, în țara noastră au avut loc diverse manifestări internaționale de un înalt nivel științific. Imaginea luată la ședințele Congresului internațional al viei și vinului, ținut la București anul trecut, ca și cea realizată la expoziția de soluți care a fost organizată cu prilejul celui de-al VIII-lea Congres internațional de știința solului din 1964, constituie mărturii convingătoare.

Prestigiul cărții agricole peste hotare

Oglindind dezvoltarea științelor agricole și silvice din țara noastră precum și nivelul tehnic al producției, literatura de specialitate se bucură de prețuire din partea cititorilor, de aprecieri pozitive și de prestigiu atât în țară cit și în străinătate.

Numeroase lucrări românești au stîrnit un viu interes în cercurile științifice din străinătate, ceea ce a determinat transpunerea lor în alte limbi. Menționăm în acest sens, traducerea, în anul 1968, în limba maghiară, a lucrării „Folosirea irigațiilor la principalele culturi de cîmp” de Gh. Florescu și I. Pleșa, lucrare apărută în Editura agrosilvică în anul 1965. La cererea organelor de resort a fost tradusă, tipărită și livrată în R.P. Ungară și lucrarea „Cultura forțată a legumelor” de I. Ceaușescu, iar în 1969, lucrarea „Plantele de leac” de E. Anastasiu. Din producția Editurii agrosilvice sînt traduse și în curs de tipărire încă 4 titluri în limbile cehă, slovacă, maghiară și germană.

Un atestat de prestigiu pentru literatura noastră îl oferă, fără îndoielă, distincțiile acordate de foruri științifice naționale și internaționale citorva lucrări de înaltă ținută științifică și cu un pronunțat caracter de originalitate. Amintim, printre acestea, „Viticultura” de prof. dr. doc. T. Martin, lucrare distinsă cu Premiul Oficiului Internațional al Viei și Vinului.

Aprecieri deosebit de elogioase, consemnate în reviste de specialitate din Italia, Franța, Spania, Elveția etc. a intrunit lucrarea „Vița de vie și vinul de-a lungul veacurilor” a cunoscutului profesor I.C. Teodorrescu.

Cartea „Reproducția animalelor domestice” de prof. dr. doc. N. Lunca s-a impus și ea atenției specialiștilor din numeroase țări; personalități științifice de renume au ținut să semnaleze apariția lucrării prin recenzii publicate în reviste de profil: prof. dr. Telesforo Bonadonna, director al Institutului de înșămînțări artificiale „Spalanzani” — Italia, acad. John Hammond, profesor de fiziologia reproducției la Universitatea Cambridge, prof. R.H. Foote — Universitatea Cornell — New York și alții. Acad. prof. dr. K. Bratanov (Sofia), acad. V.K. Vilovanov (Moscova), prof. Meszaros (Budapesta) și prof. dr. Prehyl (Brno) citează lucrarea în cercetările lor.

Numeroase alte lucrări de specialitate s-au bucurat de atenție pe plan internațional, apariția lor fiind semnalată și apreciată în recenzii publicate și scrisori adresate fie autorilor, fie editurii. Din multitudinea acestora spicuim ca exemplificări din recenzia făcută de revista „Zeitschrift für Pflanzenzuchtung” (R. F. a Germaniei) lucrării „Fitotehnia” de N. Zamfirescu și colaboratorii, pe care o consideră o lucrare „cuprinzătoare, ce se sprijină pe cele mai recente cunoștințe, remarcîndu-se printr-o analiză profund științifică”. „Cîmpul de experiență”, de prof. dr. doc. N. Săulescu, „Bolile porcilor”, de prof. dr. doc. V. Gligor, „Metode statistice aplicate în experiențele agricole și biologice”, de prof. dr. doc. N. Ceapoiu; „Pedologie ameliorativă” de acad. prof. dr. Gr. Obreja; „Fitotehnia”, de prof. dr. N. Zamfirescu și colaboratorii; „Patologia medicală a animalelor domestice” de prof. dr. doc. I. Adamesteanu etc. sînt de asemenea lucrări care s-au bucurat de o deosebită atenție. În scrisoarea profesorului A.A. Rode din Moscova, lucrarea „Soluțiile României” de prof. dr. C. Chiriță și colaboratorii este apreciată ca fiind o remarcabilă capodoperă. Semnificativ este și faptul că printre lucrările din bibliografia consultată de renumitul chirurg Barnard și cartea „Substanțe antinutritive naturale din alimente și furaje” de dr. Iancu Gontea, apărută în editura noastră.

Spiciurile de mai sus reprezintă doar o mică parte din aprecierile făcute peste hotare la adresa cărții agricole românești. Ele sînt însă suficiente pentru a ilustra prestigiul crescînd de care se bucură știința agricolă românească în lume.

Ing. I. BUCUR
redactor șef
la Editura agrosilvică

AGRICULTURA PE GLOB

DEZVOLTAREA COLABORĂRII INTERNAȚIONALE CORESPUNDE NĂZUINȚELOR POPORULUI ROMÂN

„Pe măsura progresului realizat în toate domeniile vieții sociale — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul prezentat la Congresul al X-lea al P.C.R. — România și-a sporit participarea la schimburile internaționale. Au fost extinse relațiile de colaborare economică și tehnico-științifică, raporturile comerciale cu țările membre ale C.A.E.R., cu toate statele socialiste. România a dezvoltat, totodată, colaborarea economică cu alte state, fără deosebire de arinduire socială, în spiritul principiilor care călăuzesc politica noastră externă”.

Avându-se pe sarcinile complexe ale dezvoltării agriculturii, activitatea internațională a Consiliului Superior al Agriculturii se desfășoară în cadrul mai multor organizații, la care țara noastră este afiliată, al unor aranjamente și convenții directe cu unele ministere ale agriculturii din țările socialiste și din alte țări, al programelor de schimburi culturale-științifice, precum și pe alte căi.

În cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, delegația țării noastre, în Comisia permanentă pentru agricultură, ia parte activă la dezbaterile multor probleme economice, își aduce contribuția la elaborarea de propuneri îndreptate spre ridicarea producției agricole, participă la cercetarea unor probleme și teme științifice de interes reciproc.

S-au efectuat, de asemenea, cercetări reciproce ale unor probleme și teme, printre care: aplicarea izotopilor și radiațiilor în cercetările agricole și silvice, studiul solurilor și elaborarea metodelor de mărire a fertilității lor, noi metode de selecție și crearea de soiuri mai productive la culturile agricole, ameliorarea

porumbului, biologia reproducției și în-sămînțările artificiale la animale, folosirea metodelor matematice în agricultură.

În cadrul colaborării directe între academii de științe agricole sau instituțiile similare din țările socialiste se organizează anual simpozioane, consfățiri și conferințe la care se analizează rezultatele unor cercetări științifice și se realizează schimburi de păreri.

Pe planul tehnico-științific, Consiliul Superior al Agriculturii desfășoară o largă colaborare cu țările socialiste și cu alte țări prin documentarea și perfecționarea la fața locului a specialiștilor români în probleme izvorite din necesitățile agriculturii noastre. Concomitent, prin departamentele de specialitate, Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu alte instituții interesate din România acordă asistență tehnică, în vederea dezvoltării producției agricole vegetale și animale, și modernizării proceselor de producție, unor țări pe cale de dezvoltare, printre care Iran, Maroc, Tunis, Republica Arabă Unită etc.

Ca membră a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O., țara noastră participă cu regularitate la activitatea organizației, avînd reprezentanți aleși în diferite organe ale acesteia. Poziția principală și constructivă adoptată de delegațiile noastre la manifestările internaționale ale F.A.O. a contribuit la creșterea prestigiului țării noastre. În cadrul cooperării cu această organizație s-a hotărît construirea în țara noastră a unei stații pilot de cercetări pentru culturi irigate, a unor sere cu climat dirijat și se poar-

tă tratative pentru realizarea, tot aici, și a altor obiective științifice.

Participarea specialiștilor români la manifestările internaționale organizate de F.A.O., ca și primirea unui important volum de documentații, prilejuiesc realizarea unui valoros schimb de experiență și cunoașterea celor mai noi realizări tehnico-științifice în domeniul agriculturii. Prezența țării noastre la F.A.O. creează condiții favorabile pentru a face cunoscută experiența Republicii Socialiste România în dezvoltarea armonioasă, pe baze socialiste, a economiei naționale, în general, și a agriculturii în special.

În cadrul acordurilor culturale, științifice și tehnice încheiate de guvernul român, s-a lărgit colaborarea directă cu țările socialiste și cu alte state în vederea soluționării problemelor de interes reciproc în domeniul cercetării științifice, al schimbului de documentații și material biologic, al schimbului de specialiști. În baza unor aranjamente, s-a realizat un valoros schimb de specialiști, oameni de știință, material documentar și biologic între România și U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, R.D. Germană, S.U.A., Anglia, Franța, Italia etc. În cadrul acestei colaborări s-au realizat mai multe întâlniri interuniversitare ale oamenilor de știință români și italieni, s-a organizat la București un simpozion româno-francez.

Marile realizări, pe care poporul nostru le obține an de an, întăresc puterea economică a țării și creează condiții ca Republica Socialistă România să-și dezvolte colaborarea frățească cu țările socialiste, relațiile sale cu țările avînd sisteme social-economice diferite, în spiritul principiilor respectului suveranității și independenței naționale, al egalității în drepturi, a avantajului reciproc — principii care constituie singura bază acceptabilă pentru colaborarea între state, pentru apărarea păcii și securității popoarelor.

Ing. Nicolae DIMITRIU
directorul
Direcției relațiilor internaționale
și colaborării tehnico-economice
din Consiliul Superior
al Agriculturii

VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

AMPLE LUCRARI DE IRIGAȚI ÎN R.S.S. KIRGHIZA

Un miliard de ruble vor fi alocate pentru dezvoltarea irigației în următorii 10 ani în Kirghizia, republică sovietică din Asia Centrală. În prezent, pentru irigațiile în această regiune sînt folosite peste 800 de riuri de munte. Se proiectează să se construiască cîteva tuneluri pentru ca aceste ape să ajungă, străbătînd munții, în regiuni secetoase. Noile sisteme de irigare vor fi prevăzute cu complexe de automatizare și telemecanizare. După cum s-a demonstrat în decursul anilor, construcțiile de irigare din această regiune se amortizează, datorită recoltelor bogate obținute, în 2—4 ani.

DEZVOLTAREA SILVICULTURII ÎN R. P. UNGARA

Începînd din 1945 în R. P. Ungară au fost împădurite prin plantații noi sau prin reimpădurirea pădurilor vechi peste 900 000 ha. Astfel, proporția teritoriului împădurit al țării a trecut de la 12,1 la sută la 15,6 la sută.

Suprafața totală a pădurilor Ungariei se ridică acum la 1,951 milioane ha, iar volumul total al arborilor este aproximativ de 170 milioane metri cubi.

3 000 DE HECTARE CULTIVATE CU ZMEUR

În Polonia, la cea. 60 km. distanță de Varșovia, s-a dezvoltat un nou centru pentru cultura zmeurului, care se întinde pe 3 000 ha, fiind considerat cel mai mare pentru cultura acestei specii. La o exploatare extensivă, se recoltează 150 q/ha, iar la organizarea intensivă a culturii, producția crește în mod considerabil.

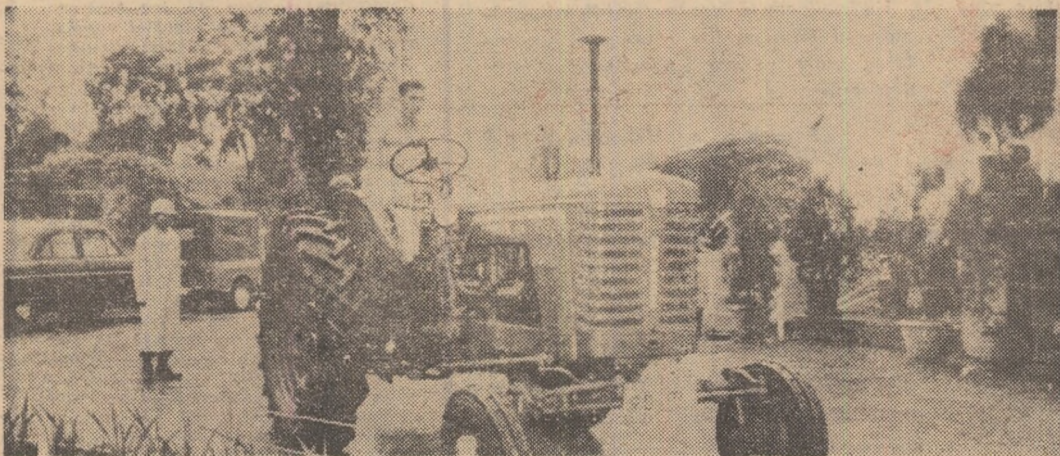
DINAMICA AGRICULTURII MONGOLE

În comparație cu anul 1968 în R. P. Mongolă producția agricolă globală va crește în 1969 cu 47,4 la sută, iar în 1970 — cu 59 la sută.

În anii 1969—1970, volumul investițiilor în agricultură va reprezenta 38,8 la sută din totalul investițiilor în economia națională.

Pentru 1969 se prevede ca aprovizionarea cu nutrețuri să crească cu 38,7 la sută, iar în 1970 — cu 53,3 la sută, inclusiv la fin — cu respectiv 29,6 și 36,7 la sută.

În cursul viitorilor doi ani se vor iriga aproximativ 14 milioane ha de pășuni.

Tractorul românesc în Birmania.

PRODUSE ROMÂNEȘTI ÎN CIRCUITUL MONDIAL

În primii trei ani (1966—1968) ai actualului cincinal, ritmul mediu anual de creștere a comerțului exterior al țării noastre a fost de peste 12 la sută, ritm superior celui înregistrat în aceeași perioadă de comerțul mondial. Pe de altă parte, volumul mărfurilor schimbate a crescut, fiind în 1968 de aproape 6,8 ori mai mare decît în 1950. Paralel cu aceasta și în directă legătură cu sporișirea și diversificarea considerabilă a producției industriale și agricole, a avut și are loc creșterea numărului țărilor partenere care depășește în prezent 100 față de numai 20 în urmă cu aproape un sfert de veac. Cu 55 din această schimburi comerciale se desfășoară pe bază de acorduri, convenții și aranjamente comerciale. În același timp, în ultimii ani, un rol tot mai important au început să-l joace acordurile și protocoalele de cooperare economică și tehnico-științifică, numărul lor crescînd de la unul în 1964, la 10 în 1967 și la 20 în 1968.

Avîntul continuu al economiei naționale a antrenat și modificări de seamă în structura mărfurilor pe care țara noastră le exportă și le importă. Dacă înaintea celui de al doilea război mondial, România era cunoscută aproape exclusiv ca exportatoare de cereale, petrol și lemne — livrate într-o formă ne-

prelucrată sau la un nivel scăzut de prelucrare industrială — în prezent, circa patru cincimi din exportul românesc îl constituie produsele industriale. De asemenea, în vreme ce în urmă cu trei decenii pentru o tonă de marfă importată plăteam cu 10—12 tone de marfă exportată, în 1968 acest export a scăzut la numai 1,4 tone.

În trecut, produsele agricole românești dețineau o pondere însemnată în exportul total al țării; astăzi, această pondere a scăzut considerabil, îndeosebi pe seama creșterii simțitoare a mărfurilor alimentare prelucrate în cadrul unei industrii modern dezvoltate.

Astfel, în 1955 materiile prime pentru producția mărfurilor alimentare reprezentau, în totalul exportului, 12,5 la sută, iar mărfurile alimentare numai 10,4 la sută; în 1968 acest raport s-a schimbat net, devenind 8,3 la sută față de 14,1 la sută. O modificare asemănătoare a raportului a avut loc în domeniul produselor silviculturii.

De pildă, exportul de fructe și legume conservate a sporit în perioada 1960—1968 de la 72,1 mii tone la 132,5 mii tone, cel de ulei comestibil din floarea-soarelui — de la 32 mii tone la 115,8 mii tone, cel de plăci aglomerate și fi-

blemnoase — de la 321,7 mii mp la 18 960,2 mii mp., cel de mobilă — de la 62 milioane lei valută la 357 milioane lei valută.

Valorificarea tot mai deplină a produselor primare furnizate de agricultură și silvicultură pe cale industrială a deschis României un larg deșeu internațional, firme din zeci de țări ale lumii figurînd în prezent printre importatorii unor astfel de produse românești.

Astăzi, țara noastră se afirmă în măsură tot mai mare ca un furnizor de mașini și utilaje de înaltă calitate, produse chimice, produse siderurgice, mărfuri industriale de larg consum. În cele mai variate domenii ale exportului se face simțită tendința și preocuparea de a oferi pe piața externă mărfuri cu o valoare tot mai ridicată.

România a devenit un important furnizor de tractoare și utilaj agricol, valoarea celor vindute fiind în 1968 de 3,5 ori mai mare decît în 1960. În acest cadru, exportul de tractoare a sporit de la 4 526 bucăți în 1960 la 9 384 în 1968, livrările fiind destinate unui număr mare de țări din Europa, Asia, Africa și America, printre care Belgia, Brazilia, Cuba, Danemarca, Franța, R.D. Germană, India, Irak, Iran, Iugoslavia, Spania, Sudan, Republica Arabă Unită.

AGRICULTURA

Săptămînal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAVĂȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Triță FANIȚA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIUC, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.